

Z E M P L É N.

Társadalmi és szépirodalmi közlöny.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 frt.
Félévre 3
Negyedévre 1 frt 50 kr.

Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadtnak el.

Kéziratok nem adtnak vissza.

Egyes szám ára 20 kr.

A szállításon minden garmond sor díja 20 kr.

HIRDETÉSI DÍJ:

hivatalos hirdetéseknek:
Minden egyes szó után 1 kr.
Azonfelül bélyeg 30 kr.

Kiemelt, díszbetűs s körzettel ellátott hirdetésekért természetesen minden centimeter után 3 kr. számítatik.

Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.

Hirdetések a „Zemplén” nyomdájába küldendők.

A Rákóczi-ünnepély után.

Megültük tehát a nagy napot, melynek néhány meleg keblű ember kezdeményezésére, a borsói komorképi várkastély és annak századok viharával dacolt tölgy-erdeje f. hó 11-én színhelye volt.

Abban a könyvben mit történetnek nevezünk, e nap piros betűket érdemel. S valóban, ha a hazafiúi lelkesedés nem vak lárma; ha a szabadság és nemzeti függetlenség után való törekvés nem a divatos eszmék hiu majmolása, míg magyar él e földön s a lánglelkű szabadsághős bölcsőhelye Ilion sorsára nem jut, e nap évfordulóját, akár milyen szerény körben is de mindig meg kell ott ünnepelni. —

És ne rója fel senki a tényezők gyengeségeül, ha a becsülettel bevégzett munka feletti örömeztetés kifejezésébe most már némi büszkeséget is vegyitenek. A hazafiúi kötelmek teljesítéseért nem dukál ugyan semmiféle díj, de bizon még is csak jól esik egy ország elismerésével találkozni akkor, midőn a kezdeményezés idejében éppen saját környezetüktől csak kicsinylő gunyt kaptak rá előlegül.

S hogy a keserű pohár most már édessé vált nékiek, egyedül annak köszönhetik, mert volt bátorságuk, volt elég lelkierejük azt kiüríteni. A kinek feje könnyen szédül az ne vágyják a bérczek csucsára; a keresztviselés hozza meg a feltámadás kését; ... a kikelet bájának értéke mindig a rideg tél át-szenvedésétől függ.

Azonban mint mindennek, ugy e fényessé vált mozgalomnak is megvolt a maga árnyoldala, mely az ünnepély délpontján tünt fel

legsértőbben s ez: hogy éppen azok maradtak tőle távol, kik azt benső méretére nézve is a nagy névhez méltóbbá tehetnék volna. Az irodalom, a napi sajtó és tudományos társulatok képviselte nem maradt ugyan üresen, — jóllehet az is nagyon hézagossá volt — de a köz- és politikai élet számottevő alakjai éppugy hiányoztak onnan, mint ama nagy nevek birtokosai, kik — régi dolog — minden olyan mozgalomtól, hol hagyományos nemzeti eszméknek emelnek oltárt, hyperloyalitásuk érzetében jobban irtóznak, mint az ördög a tömjénfüsttől.

Az előbbiekre nézve kutattuk a távolmaradás okait. Azok bizony kissé furcsán hangzanak, s ha ehelyütt hallgatunk róluk, csakis azért tesszük, mert mendemondák után, főleg ha azok — mint ez alkalommal — egymástól nagyon is elütő versiók szerint hoztatnak forgalomba, semmiképen sem szeretünk elindulni, de hallgatunk leginkább azon nagy név iránti pietásból, mely ünneplésünknek tárgya volt s mert egyetlenegy igaz magyarról sem szeretnénk feltenni a gyengeséget: hogy e monumentális napon, hazafiúi érzelme fölé engedte volna kerekedni netalán sértett egyéni hiúságát vagy a pártfegyelem békóiból na tudni volna szabadulni, hogy bölcsőhelyét megkoszorozza a nagy bujdusónak, ki idegen földön, jeltelen sirban alussa örök álmát s a kinek éppen a lemondani tudás legnagyobb erénye volt. ...

Nem, mi ezt nem hisszük és azért mégis lidércnyomásként nehezedik lelkünkre egy kínzó töprengés; lélegzetünk elszorul s ugy látjuk: hogy ama fényes napkorongot, — mely a 60-as évek elején a sárospataki három százados ünnepélyen s megelőzőleg Szép-

halmon, Kazinczynek sirjánál oly tüntetőleg ragyogott fel — most foltok takarják s maga e nap is hanyatlóban van. Márma nem melegít az ugy mint akkor, sugarának valami útját állja s míg minden törpeséget bearanyoz, a magas piedestálon nyugvó nagy történelmi alakokat körülövező glóriához igen is fogyatékosan küldi sugarait.

Valljuk meg: így volt ez a Rákóczi-ünnepélyen is. Sem előtte, sem benne, sem utána nem nyilvánult az a szellem az a fenkölt lelkesedés, melyet vártunk, de igen is egy rakás gáncs bizonyos külsőségek felett. Maga a sajtó is, mely különben eleinte elég kedvező színekkel ecsetelte az ünnepély lefolyását, lényegileg csakhamar napirendre tért felette s míg az Istóczy-Wahrman affaire-nek egymásután hasábot szentelt, addig Rákóczi nagy alakjával s különösen azon eszmékkel, melyek politikai szereplésének sarkpontját képezték, ugy szólván nem is foglalkozott.

No de annál bővebben foglalkozott oly mellékkörülményekkel, melyeknek szellőztetése, éppen a gáncsolók érdekében elmaradhatott volna. A ki Borsiba csak jóllakni s ünneplés helyett magát ünnepelettni jött, az — meghisszük — elégedetlenül távozott. De így van ez most, A közszellem signatúrája: *ömerdek és közöny*. A buzgó muzulman ezer sanyarúsággal küzdve zarándokol az ő Mekkájába s üdvözülve érzi magát, ha a nagy próféta sirjáról csak egy homokszemecskét is vihet magával haza ... No a mi privilegizált kegyeletünk és igazhivőségünk nem éri be ily gyermekes aprósággal, annak a Rákóczi-emléktábla s az azzal összekötött ünnepély csak bliktri, ha belőle öndicsőségek oltárt nem emelhet.

T Á R C Z A.

II. Rákóczi Ferencz bujdosása.

„Hamarabb meglátta Menyországot, mint Magyarországot“ ...

Zágoni Mikes Kelemen XLVII. leveléből.

II.*)

Gallipoliban (Kapropolis) hagytuk volt bujdosóinkat.

Gallipoliból 12 napnyi pihenés után 1717. okt. 29-én *Drinápolyba* jöttek. Itt találta őket a passarovitzi békekötés híre s abbéli intézkedése, hogy a porta a magyar menekülőknél távol-va ahol a török magyar határoktól tűzzön ki állandó tartózkodási helyet. Tudni való volt tehát az, hogy innen is tovább kell menniök, de nem előre, hanem hátra (16. lev.) és csakugyan 1718. aug. 24-én *Bujukderen* (Konstantinápolytól 3 órai járóra) szept. közepén *Jenikón*, a Fekete tenger partján, találkoztunk velök. A török népségek — nem úgy mint a kevély görögök, kiktől becsületben és tiszteletben csak a török bot félelme tartotta őket (59. lev.) — mindenütt lelkes óvációkban szesiték. A fényes porta bőkezűen, fejedelmileg vonkint több mint 50,000 frankkal) segélyezte emigrans fejedelmet s mintegy 50 tagból álló háznépét (16. lev.) ugy annyira, hogy Franciaországban hat esztendeig sem adtak nekik annyit, mint itt egy esztendőre (14. lev.).

Szerencsésnek lehet tehát nevezni a választást, hogy Rákóczi gros-boisi magányából a Törökországba vivő utra szánta el magát.

Jenikón való mulatásuk innen-onnan két évre nyúlt. Míg *Drinápolyból* arról panaszkodnak, hogy szállástadó lakóházuk tölben jégverem, nyáron meg sütökemence (15. l.); *Bujukderen* meg arról, hogy a számukra kijelölt épületből sátrak alá szorultak, mert ott annyi volt a scópió, mint a bolha (17. l.); *Jenikón* minden tekintetben kényelmes szállást nyertek a „rókák főispánjának“, a nagyvezér szücsének, házában. Teljes téltelenségre kárhóztatva kirándulásokkal Ázsiába. Bythiniába, vadászat- s halászzattal, dohányzással és sohajtozással töltötték ki az üres időt (31. l.) Vagy pedig, kedvezőtlen időjárás esetén, reggeltől fogva estig csak a könyvet simogatták (83. l.). De végre is elunván a megszokottság által unalmassá válni kezdő kedvteléseket, tervbe vették visszamenni Franciaországba; hanem a fejedelem ez irányu levelei válaszatlanul maradtak. A francia kormány *Bujukderen* állomásozó követe, *Bonac*, által folytonosan csak azon dolgozott, hogy a passarovitzi béke megszilárduljon, s egyáltalán ugy bánt velök, mint a citrommal, melyből a levét kifacsarják, azután elvetik (32. l.) és a forrással, melyből jót isznak azután meg hátat fordítanak neki (n. o.).

De nem így a fényes porta. A zultán és népe mindig a legészintébb s változatlan részvétellel volt a jobb sorsra érdemes „nagy“ fejedelem és kísérete iránt.

Pedig az akkori török állami élet viszonyai nagyon ingatag jelleműek voltak és a sűrűn egymást érő bellázadások mindenféle nagy nyugtalanságot és izgatottságot keltettek. Némelyik

nagyvezér oly hamar kiesett, mintha csak álmában lett volna vezér (95. l.) sőt nem volt ritka eset, hogy egy nyomorult *tellák* (fürdőselegény) egy mihaszna *arnót* (dinnyekofa) forradalmat hevenyészhetett, mi a nagyvezér életébe került, a zultán és a főmuftit (főpapot) számúzte; de azért a mi bujdosóink iránt való barátságos vendéglátás mit sem szenvedett, s a „tárház“, ahol állott „rebellió“ idején éppugy, mint békés viszonyok között (14. 28. 91. l.) A török állami élet e zimankós időjárásának hatása alatt írja a hű *Mikes*, hogy „mi csak fülelünk és várjuk, mely felől zavarják a vizet, hogy mi is valamit foghatnánk (99. l.) s az aggályosság mondatja vele, hogy „a mi szegény urunk, amit pennájával tehet el nem mulatja. Eleget ír mindenfelé (ismét Franciaországot érti); mert mi olyanok vagyunk, mint az evangéliumi beteg, aki harmincz esztendeig volt a tő mellett, várván, hogy valaki vesse belé, amidőn az angyal felzavarta. Mi is azt várjuk, hogy valaki valamely zűrzavart csináljon (künn), mert mi magunkkal jó tehetetlenek vagyunk.“

Az 1720 ik esztendő nagyon nevezetes változást hozott. A konstantinápolyi német követ kivitte a portán, hogy Rákóczi és társai sóhaj-tásaival fáradtabban járjon s ne birjon eljárni Magyarorszáig a nyugatra fudogáló szellő.

Apr. 24-én *Rodosztó* üdvözölte őket. Megérkezésükkor *Bercsényi* ezt az anagrammát csinálta *Rodosztó* nevéből: „*Ostorod*“ ami illik is a szegény bujdosó sorsához (36. l.). Ámbár *Mikes* a *Jenikói* és *rodostói* körülmények között lévő különbségre azt mondja, hogy „hálaadással tartozunk istennek ide való hozásáért“ — és „az bizonyos, hogy a

*) Jelen közleményhez főforrásul *Mikes K.* „Törökországi Levelei“-t használtam. A zárjel közé rakott szám *Mikes* megfelelő levelére utal.

Mai számunkhoz egy fél iv melléklet van csatolva.

A legsujtatóbb vádként hozzák fel a tényezőket ellen: hogy országos ünnepélyt rendeztek s azt a provinciális szűkmarkuság keretébe szorították. Ez az ami nem áll nagyságos uraim! A Rákóczi-ünnepély országossá tételét mindössze is egy pár fővárosi lap fujta fel, — hogy mi czélből, most már gyanítanunk lehet — a végrehajtó-bizottság azt sohasem proklamálta. Ez kitűnik azon eljárásából is: hogy meghívókat, a napi sajtó és irodalmi körök képviselőin kívül, csak azoknak küldött, a kik az emléktábla költségeihez adományaikkal járultak s e meghívókhoz bejelentési iv-eket is csatolt. A bizottság hitte, hogy ama lapok harangozására a hívők nagy tömege fogja ellepni a borsii szent helyet s készült is fogadására, de midőn látta, hogy a kitűzött határideig mindössze 10, mondó: **tíz bejelentési iv érkezett vissza**, legott meggyőződött arról, hogy ama lapok szava nem volt elég hatékony egy országos ünnepély létrehozására, amiért is felhagyott mindennel, amit ez érdekében megtenni különben el nem mulasztott volna.

E körülmény daczára, a lehűtött rendezői buzgalomból mégis megmaradt annyi, amennyi az „országos ünnepélyre” érkezett „nyolcz” vendéget teljesen kielégíthette. Az alispán elnöklete alatt tizenöt tagból álló küldöttség várta az indóháznál e nyolcz bátor magyart (éppen 2 elfogadó esett egy vendégre) a beszállítás és elszállásolás egész apparátusával. E nyolcz vendég tiszteletére lobogózta fel a várost s belément egy 300 teritékü ebéd risicójába; eszközölt különvonatot, rendezett népünnepet stb. És mégis miről szól a dal?! Szól hanyagságról, tapintatlanságról, ügyetlenségről s egyéb csokolni való nemes tulajdonokról. Persze, az is a rendezőség hibája volt, hogy a nyílt helyen tervezett ismerkedési estélyt szétmosta a szakadó eső s egy „leveles” alá szorította, ami különben, e megbocsáthatlan égi hiba daczára is elég kedélyesen s látható melegséggel folyt le. Megismerkedtünk, meg is ölelköztünk, de — úgy látszik — csak azért, hogy harmadnap mulva a hazafias ünnepély nagyobb dicsőségére, egymást urbi et orbi annál kényelmesebben marhassuk meg.

Alkalmoszerű ez most?! Itélje meg elfogulatlanul mindenki. Hiszen ha azok a hibák mind megtörténtek volna is, mégsem volna szabad azokat, most az ünnepély közvetlen hatása alatt, oly brusque módon, maró gunylével felelőszte, a sokat fáradozott rendezőség fejéhez zudítani. — Ezen eljárással a ki nem elégitett egyéni hiúságnak elégtétel van ugyan szereve, de egyuttal le is van törölve a himpor azon ünnepélyről, melyet a „Füg-

fejedelemnek sehol jobb lakóhelyet nem adhattak volna” (37. l.)

Rodostó, a Márványtenger partján, ott hol Európa és Ázsia partjai vesznek végbúcsut egymástól, kies helyen épült, népes kereskedő város. Konstantinápolytól 25 mfnyire fekszik nyugaton.

Ott az ár oly változó — amint a nép hazudozó... A tél hideg, igen szellős — és amellett igen essős... A nyár meleg, minden kiég, — alig marad egy kis zöldség... Lakja várost négy nemzetiség — görög, török, zsidó, örményiség... (42. l.)

A változékony időjárás, — tikkasztó melegség, — de főleg a város tisztátalansága és a tavak romlott vizeinek kipárologása miatt égálja felettébb egészségtelen; a betegségek, főleg a hidegláz egész év folytán, az epimirigy pedig majd minden tavasszal járványosak! A földindulás is gyakran meglátogatta (76. l.) Csak őszszel ad némi kárpótlást a más három évszak ridegségeiért. Többet is voltak Rákócziék Rodostótól távol, mint benne, leginkább a rodostói „gyógytó” és a „szentelt savanyu víz” körül. Ezeket az évről-évre szokásosan ismétlődő kirándulásokat nevezik bujdosóink magyaros humorral „vizes vendégség”-nek (sokszor bőrig áztak) és „táborba szállásnak”, már t. i. a foglyok és nyulak seregei ellen (84. l.). Sokszor a fejedelem egyedül is elment vadászni 9 mfnyire s oda volt két hétig is (55. l.) nemes szenvedélye vitte tüskön-bokron keresztül, ha szinte varrótú esett is (39. l.). Ilyképpen megacézolta ugyan izmait, de biz’ azért hamar megfihéredtek a hajak, mert ott mind az idő, mind a sohajtásnak szele fehéřítette. (87. l.)

Dongó Gy. Géza.

getlenség” szerint „pinczék alagutjaiban bujkáló, Sárospatakon tul nem járt” hanem azért kegyes engedelmevel, mégis tisztességes emberek önzetlensége, az emléktábla behelyezése által Rákóczi nagy nevével összekötött.

És mert — mint az iménti idézetből is kitűnik — a nevezett lap, e cikk írása közben jutott kezeink közé, tehát most már nolle velle kénytelenek vagyunk az abban foglalt vádak azon részére is reflektálni, melyet cikkünk elején mendemondának tartva, czélzatosan kerültünk. E vádban igen világosan elő van adva, hogy egy — mondjuk ki bátran: Meczner Gyula barátunk által — Thaly Kálmánhoz irt és állítólag bizonyos „instructiókat” tartalmazó levél riasztotta vissza úgy Őt magát, mint néhány függetlenségi pártit az ünnepélyben való részvételtől, hogy így aztán az ujhelyi habarékoskodás, t. i. Meczner Gyula, egész háborítlanul rakhassa le újra jövő mandatumának alapköveit... Hát biz ez az egész historia méltó pendentja a farkas és bárány ismeretes meséjének. A Thaly Kálmánhoz irt baráti levél inkriminált pontja — tudomásunk szerint — nem tartalmaz egyebet mint azt: hogyha már rongált egészségénél fogva csakugyan le nem jöhet az ünnepélyre, legyen szives legalább felolvasás végett, egy, a borsii vár történetével lehetőleg összefüggő s ekép az alkalmoszerűségnek leginkább megfelelő értekezést vagy rajzot küldeni. No ez az ártatlan negyedik sor az, amivel a bárány a forrás vizét felzavarta, ez az a botrányos instrukcio, mely miatt a leleplezésen önértetes ember meg nem jelenhetett; ezért kapott ki Meczner; ezért volt ügyetlen, tapintatlan, meg még isten tudja mi, a rendezőség.

Hej! nagyon jól tudta az a rendezőség: hogy ez ünnepély, — ha ki nem vonja azt bizonyos egyoldalú befolyásolások alól — könnyen Eris almájává válhatik a mai pártélet viadorai előtt. Éppen azért kiváltságossá egyik fél részére sem tehetette azt, nem szabad volt azzá tennie. Csak is így magyarázható meg azon, sok ember előtt anomáliának látszó eljárása, hogy a leleplezés ünnepélyben való részvételre, a politikai poryndon ugyan egymással szembenálló, de hazaszeretben egymást megelőzni bizonyára nem engedő két jeles férfit: Jókai Mór koszorus irónkat és Thaly Kálmánt, mint a Rákóczi-korszak buzgó történéstét kérte fel.

Isten látja lelkünk, hogy nem volt szándékunkban ily polemikus jellegű cikket írni, a mikor inkább apothozisnak van helye, de ide lettünk kényszerítve és pedig azok által, kik dicső elődeikkel pár századig hallgattak bölcsen és zsebregugott kezekkel nézték maig a borsii vár pusztuló, üres falait. És ime most, midőn előáll néhány önzetlen ember, hogy a politikai üres-szalma csépelés e léha korszakában, nemzetéről lemossa a hálátlanság bélyegét; midőn bevált egy adóslevelet, melynek letörlesztésére idáig senkiesem gondolt, — akkor nekik áll egy pár szabadalmában és gyengéiben megsértett irodalmi földesúr; nyelvet öltöget rájuk s az utczárol felkapott sárral őket ugyancsak megdobálja.

Jól van! Köszönjük! E megdobáltatás nekünk a legnagyobb elismerés... Sok tinta elfolyhat még (részünkről ugyan többé egy csep sem), a provinciális balfogások halmozába fult országos ünnepély” miatt, de az emléktábla azért mégis ott fog állani! „A maró guny kegyetlenségével” teleirt papirost már rég fídibusznak vagdalták fel akkor, a mikor a késő nemzedék kalaplevéve áll meg a borsii emléktábla előtt s az azt létesítő, de most, holmi kicsinyes dolgokért méltatlanul elejtett névteleneket lelkébe felemeli.

Neked pedig, a „pinczék alagutjaiban bujkáló” édes turistám egy perczre se zavarja meg az ily méltatlankodás, a bevérgzett munka után kiérdemelt nyugalmat! S ha mégis kihozna béketürésedből valami kérészt életü hírlapi cikk, akkor se replikázz, de emeld

fel kezed, mutass ujjaddal Borsi felé s vágd oda büszkén:

Exegi monumentum!

Magáról az ünnepély lefolyásáról — megengedik t. olvasóink, — ha e helyütt nem a magunk tollával fogunk referálni. A közelebbi napokban megjelent éles hírlapi cikkek, annak értékét a jelen voltak előtt annyira leszállították, hogy legczélszerűbbnek látjuk Mártonffy Márton t. irótársunknak a Sárosmegyei Közlönyben megjelent tudósítását, Meczner Gyula pohárköszöntőjének kiegészítésével, szóról szóra reprodukálni. Ez által, míg egyrészt eleget teszünk a közönség kíváncalmának, másrészt elhářítsuk a vádat magunkról: hogy pro domo sua beszélünk. A közlemény melyből kitűnik, hogy irója se nem turista sem nem atyánkfia, így szól:

„A táviró a napi lapok hasábjában immár mindenfelé széthordta az ünnepély hířét. Beszélnek imponáns fényről, (tetszik hallani?) lélek emelő ünnepélyességről, országos részvételről, ezerek lelkesedéséről.

A kik látták a Kazinczy-ünnepélyt, azok érzik legjobban, hogy mit jelent egy nemzeti ünnepély; azok tudták, hogyan nyilatkozik a nemzeti lelkesedés.

Hogy az akadémia egyik zempléni tagja által képviselteté magát: talán még nem jöhet lelkesedés számba?! Hogy a Kisfaludy-, Petőfi- és a történelmi társaságok küldöttei is megjelentek: alig jelent többet a szokásos formalitásnál! Az országos ünnepély, a nemzeti részvétet nem ily módon nyilatkozik. Ezt a küldöttek magok érezték legjobban. Még az sem teheti értékesebbé a nap emléket, hogy Szeged, Debreczen, Kassa, Sárospatak, Miskolcz, Szatmár lakosa eljött leróni a tartozás egy parányi részecskejét, mert még inkább felénk mered az óriási kérdőjel: hát ez-e a nemzet részvéte? ilyen a nemzeti lelkesedés?!

Az egy Szabolcsvármegye magaslik ki mindnyájunk felett: e küldöttség a kötelességét ismerő törvényhatóság képviselője volt.

De lássuk az ünnepély lefolyását.

Zenei nyitányval kezdődött, melynek hangjai mellett lépett Matolay Etele alispán az emlényre és hatásosan mondta el megnyitó beszédét, melyet a hallgatóság lelkes éljenekkel kísért. A beszéd végső passusánál lehult az emléktáblát takaró lepel, mit a közönség kalaplevéve előbb néma megilletődéssel fogadott, majd lelkes éljenekben tört ki. Az emléktábla fekete granitból készült, diszes oszlopos kökerettel a következő felirattal: „Itt született II. Rákóczi Ferencz 1676. év márczius 27-én. Egyes hí hazafiak és törvényhatóságok áldozatkészségéből emelték a sátoralj-ujhelyi turisták 1881. évben.” A felirat fölött jobbról és balról egy Rákóczi-péńz és Rákócziak Huszár Adolf által készített domborművü arczképe van, közepen pedig Rákóczi cimere.

A megnyitó beszéd után Boruth Elemér szavalta el Jókai Mórnak „II. Rákóczi Ferencz emléke” című ódáját, melyet a közönség eleinte látható gyönyörrel hallgatott, a mai kort dicsőítő része azonban igen megcsappantotta a gyönyört. Annál bőségebb kárpótlást talált a hazafias szív, midőn Fejes István s.-a.-ujhelyi ref. pap és költő ajkairól hallá „Rákóczi Ferencz emléke” című ódáját. Ebben van igazi ódai emelkedettség, mely túl emel a föld rögein, megtisztít és megnemesít. A meg-megújuló éljenzések után Bajusz József lépett az emlényre s elszavalta „Rákóczi menekülése” című versét, a mely bár nem bir valódi költői értékkel, de az egészen végig huzódó hazafias hang lelkesedésre gyújtja a hallgatóságot.

A bezáró számot a s.-a.-ujhelyi, s.-pataki és nagymihályi dalárdák által szépen és szabatosan előadott „Őseink emléke” képezte.

Ezután a közönség közül sokan, különösen az idegenek, megtekintették a kastély belsejét. Nagy érdeklődéssel nézték a régi állapotában fenntartott kandallót, valamint a déli sarokszobát, melyben Rákóczi született és melynek külső falán van elhelyezve az emléktábla.

Délután 2 óraker vette kezdetét a 300 teritékü lakoma. Egy óriási sátorban voltak elhelyezve az asztalok, melyeket majdnem fele részben a szebbnél-szebb hölgyek ülték körül; azonkívül a körül fekvő erdőcskékben kisebb sátrakban is helyezkedtek el egyes csoportok; a szabadban pedig nagy tömegekben mulatozott a nép, ebéd végeztével hozzálátván a csárdáshoz. A közében elöször szót emelt Meczner Gyula, Rákóczi emlékére s a következő pohárköszöntést mondta:

Tisztelt honfiak!

II. Rákóczi Ferencz fejedelem emlékére emelem e poharat.

Nemzetünknek önzetlenebb feláldobb fia nem volt mint ő.

Nagy ősöknek dicső sarjadéka!

Midőn hazánknak alkotmányos szabadsága, törvényes jogai lábbal tiportattak, a szenvedő — jogaiban, nemzetiségében, a vallás szabad gyakorlásában háborított nemzet édes testvérei hívó szavára „Az Istenért és szabadságért”

kibontá zás sanyargatot hogy azt el zásával el esküjét, — rályi méltós dogságát — hosszú buj Csak azokat azok Ily é megye fiait delem szüle zett diszes radva a ner sával, azok emeljen.

Szente melyekért Magyarorszá vényes önáll Megye Itt e helyen vad be a s lékszünk me nek nyilván hatunk.

Te pé hazát szere Áldott

Bajusz felköszöntő Fejes István társulatok k turistákra állítását kez ben a szelle Elemér sike kik jelenték rászky a t teti; Matola tet, kik az e hozzájárulta azoknak is, az ünnepély négy óraker csoportokba hatkor vissz koztak mind óraker kezd A bál fénye Még ves vendég hü régi jó

Tudósítás

A zen május 31-én igazgató el homonnai p tartotta ez lön, római monnai ért kívül jelen részint képe tók és tani

Mi vid fogatokkal röpítettek úti öltönyün lyére, a po mébe, hol bíró és a és nemzetis gyönyörű fe

Mielőt gári iskolás zatosan enel szemünkbe sereg. Jóles beszélt s tá ben nagy t minden ese Dezső széddel meg jó hatása v ditotta a ta fıság és val ugy boldog ország. sat. ségi tanító öt tanító k lentést, a m mindenütt r gyülesek; a értekezések egylet pénz szóval úgy Zempléme tanügy irán

*) Mult

kibontá zászlait. Élére állott a vérig zaklatott és sanyargatott nemzet szent ügyének; megesküdtött hogy azt élete, javai, utolsó csepp vére feláldozásával el nem hagyja, igazán vezérli. Szavát, esküjét, — feláldozva fejedelmi fényt, felajánlott királyi méltóságot, óriási vagyont a családi élet boldogságát — megtartotta, sok szenvedés, hányattatás hosszú bujdosással, halálával megpecsételte.

Csak oly nemzet érdemes nagy fiakra, mely azokat azoknak emlékét becsülni s megőrizni tudja.

Ily érzelmek indítottak minket zempléni megye fiait arra, hogy II. Rákóczi Ferencz fejedelem születési helyét, a mai ünnepélyen leplezett diszes emlékkötéblával megjelöljük; fennmaradva a nemzetnek, hogy hamvaival hazaszállítással, azoknak egy nemzethez méltó emléket emeljen.

Szentek azon eszmék minden magyar előtt melyekért II. R. F. küzdött, bujdosott s elhalt: Magyarország, a magyar nemzet szabadsága, törvényes önállása, függetlensége s a hit szabadsága!..

Megyénk dicső szülöttje! Hazánk nagy fia! Itt e helyen hol bölcsöd ringott, hol elsöben szivád be a szabadság éltető levegőjét, halásan emlékszünk meg hazafiúi erényeidről. Büszkeségünknek nyilvánítjuk hogy megyénk szülöttének mondhatunk.

Te példát adtál hogy kell s hogy lehet a hazát szeretni!

Aldott legyen emlékezeted!

Bajusz József Kossuthra mondott verses felköszöntőt, mely élénk tetszéssel fogadtattott. —

Fejes István a küldöttségek tagjait és az irodalmi társulatok képviselőit éltette. Viczmándy Ödön a turistákra emeli poharát, kik az emléktábla felállítását kezdeményezték és Boruthra, ki ez ügyben a szellemi vezetést oly lelkesen vitte. Boruth Elemér sikerült feiköszöntőben a hölgyeket élteti, kik jelentékenyen hozzájárultak a sikerhez. Dobránszky a mozgalom vezetőit; Bajusz Thalyt élteti; Matolai Etele mindazoknak mond köszönetet, kik az egész hazában adományokkal anyagilag hozzájárultak a siker előmozdításához, valamint azoknak is, a kik szellemi munkájokkal emelték az ünnepélyt s élteti Jókait — Ebéd végeztével, négy órakerülőkön irányokban kisebb-nagyobb csoportokban szétoszlott a társaság, míg a felhathor visszaindul külön vonatnál ismét találkoztak mindnyájan, hogy S.-A.-Ujhelyen a nyolcz órakerülőkön kezdődő bálra a készüléket megtegyék. A bál fényesen sikerült.

Még meg kell emlékeznünk az ujhelyi szives vendéglátásról. Ebben Zemplén még mindig hű régi jó nevéhez!

Tudósítás a zempléni megyei tanító gyűléséről.*

A zempléni megyei tanítóegyesület e f. év május 31-én Homonnán Dezső Lajos képezdei igazgató elnöke és olykor-olykor Geröcz Lajos homonnai polgári iskolai igazgató alelnöke alatt tartotta az évi közgyűlést. A királyi tanfelügyelő, római és görögkatholikus lelkészek, a homonnai értelmiség, az ujhelyi dalárda tagjain kívül jelen volt harmincznyolcz rendes tag, kik részint képezdei és polgári iskolai tanárok tanítók és tanítónők.

Mi vidékiek a vasuton megérkezvén, csinos fogatokkal vártak a homonnai derék rendezők, röpitettek szállásainkra. Podgyászaikat letéve, úti öltönyünket felcserélve, siettünk a gyűlés helyére, a polgári iskola diszes és tágas tanácsstermébe, hol a főrendező Ujfalussy Mihály szolgabíró és a polgári iskolaszék elnöke beszéddel, és nemzetiszínű zászló közé köritett »Istenhozzott« gyönyörű fölrás-fogadott bennünket.

Mielőtt a gyűlés megkezdődött volna, a polgári iskolások hazafias magyar dalokat összhangzatosan énekeltek, majd haza bocsáttattak, a midőn szemünkbe tünt a tisztán, csinosan öltözött tanuló sereg. Jólesett hallani, hogy mindenik magyarul beszélt s társalgott egymással. Az egész intézetben nagy tisztaság, kellő rend uralkodik, mely minden esetre az igazgató és a tanári kar érdeme.

Dezső Lajos elnök a gyűlést tartalmas beszéddel megnyitván, a beszéd rövid tartalma: mily jó hatása van a vándorgyűlésnek, továbbá: buzdította a tanítókat szorgalomra, kitartásra, hazafiság és vallásosságra, ha ezeket írják zászlójokra úgy boldogok lesznek önök s felvirágozik Magyarország. sat. sat. Majd Bertóti Károly mádi községi tanító olvasta fel a Zempléni megyében létező tanítói körnek működéséről szóló kimerítő jelentést, a melyből örömmel győződünk meg, hogy mindenütt megtartattak évenként kétszer a környelvények; azokon gyakorlati tanítások voltak és értekezések olvastattak, könyvtárak alakultak; az egyesület pénztára, Eötvös alap kellő rendben, egy szóval úgy a tanítók, mint a nagy közönség Zempléni megyében nagy érdeklődést mutatnak a tanügy iránt.

* Mult számunkban elkészett.

Következett az országos tanítógyűlésre küldött képviselőnek? Kovássy Zoltán képezdei tanárnak beszámoló beszéde, de ő kis fia elhalálása miatt jelen nem lehetvén, beszámoló beszédét alólirott olvasta fel, mely jelentés a közgyűlés által jegyzőkönyvileg helyeslő tudomásul vétetett és a képviselőnek részvét nyilatkozat és köszönet szavaztatott. Hosszas vita volt e kérdés felett: Valjon egyetemes vagy országos képviselői tanítógyűlések tartassanak-e s az Eötvös alapot ki kezelje? Abban történt megállapodás, hogy országos képviselői tanítógyűlések tartassanak és az Eötvös alapot annak kebeléből választott bizottság kezelje.

A munka bíráló bizottság Benzenleitner Leontin mádi községi tanító földrajzi dolgozatát ajánlotta felolvasás végett, melyet meghallgattván a közgyűlés, felolvasónőnek jegyzőkönyvileg elismerést szavazott.

Az idő előre haladván közébedre mentünk a Váradi József vendéglőjébe, a ki 1 frt 20 krért jó ebédet adott, öt tal ételt és egy üveg borocskát. Mint minden magyar vendégségnél, úgy itt sem hiányoztak a köszöntők, de nem feles számmal, hanem éppen annyit, a mennyi szükséges volt. Első helyen Trefort Ágoston vallás és közoktatási miniszter úrért, úgy is mint Homonna város szülöttéért, a kinek ez alkalomból táviratot küldöttünk, majd a néptanítókért, mint vendégekért, a tanfelügyelőkért, a rendezőkért, az elnökért, a felolvasónőért, végre Homonna város közönségeért.

Ebéd után a gyűlés újra kezdetét vette a megyei tanszermuzeum felállításá feletti vitával, melynek felállítására a megye székhelyén S.-a.-Ujhelyben történnék, ha pedig itt akadályokra találna, akkor a képezde mellett Sárospatakon. A felállítás mikéntjére és alapszabályok elkészítésére Kurucz Vazul elnöke alatt Mathiász József és Zseltvai Bogdán, mint a kiknek magoknak is szép gyűjteményök van, küldettek ki. A jövő évi megyei gyűlés Sárospatakon leend. Végre indítványok, Eötvös alapról, pénztárról jelentés és a meg nem jelent tagok igazolásáról vagy a ki ezt nem teszi, bírságolásáról volt intézkedés. A gyűlés végeztével Nemes Lajos királyi tanfelügyelőnek, mint a ki nem hivatalból hanem az ügyiránti buzgóságából volt jelen a tanítógyűlésen és az elnöknek Dezső Lajosnak a gyűlés tapintatos vezetéséért köszönet nyilvánított. A gyűlés délután 8 órakerülőkön ért véget.

Gyűlés után azonnal a homonnai polgári iskola javára rendezett hangversenybe siettünk, melyről e lapokban már volt szó. En röviden csak annyit jegyzek meg, hogy jó gondolat volt a rendező bizottságtól ezt kapcsolatba hozni a tanítógyűléssel. Láthatták a többek közt a tanítók, mit tehet egy oly ügyes karnagy, mint Vágó Gyula s.-a.-ujhelyi tanító és organista; meggyőződhettek egy a tanítók, mint a közönség, hogy ha úgy, de szebben és jobban aligha énekelhet dalárda, mint énekel a s.-a.-ujhelyi. A hangversenyt táncz követte, a négyest mintegy 40 pár tánczolta, kik között jólesett látni az ügyes és csinos tanítónőket, a tisztességesen öltözötteket, szerény tanítókat, kik itt is megfeleltek minden tekintetben a követelménynek.

Másnap reggel egyrésze a tanítóknak a dalárdistákkal a Szirtaljára rándult ki, én pedig többed magammal hazafelé vettem utamat, gyönyörködve a gözkocsi ablakán keresztül Homonna termékeny és szép vidékén. Utközben azonban eszünkbe jutott, hogy tegnap minket igen szívesen hívtak a nagymihályi tanítók, mennénk el a községi iskolás gyermekek majálisára. Azon okból, hogy mi, a kik még nem láttuk Nagymihályt, nem tudtuk mennyire haladt e nagybárá tótajku városban a magyárosodás, megszakítottuk utunkat az ottani állomás főnök becsületessége folytán s betértünk Nagymihályba. Ottan Mathiász József, barátom községi tanító vendég-szerető házához szállottunk, a hol egy a virágos kertté alakított udvar szépsége, mint szobáinak csinos berendezése, értékes könyvtára mindnyájunkat meglepett. Majd reggelizés után iskolájába vezetett, megmutogatta az általa készített taneszközöket: Magyarország domboru térképét, a földön található vizek és száraz föld alakulásait ábrázoló, gipszből készült képet; az általa feltalált olvasztató, számloló és hangjegymutató összetett gépet; szárított növényeket és egy nagy rakás különféle ásványt. Tíz óra tájon a három fiú és három leányosztályból összejött mintegy 480 tanuló gyermek párosával, élükön a tanítókkal és tanítónőkkel, a leányok fehér és kék színű lobogóval, a fiúk nemzeti színű zászlók alatt zeneszóval elvonultak éljént kiáltva a gróf Sztáray kasztélyára és az iskolaszék elnöke Pólmányi Géza úgyszólván haza előtt; innen c városához közel fekvő erdőbe mentünk, a hova déltájon ugyszólván a város egész közönsége követett, a hol a gyermekeknek és az ebben részt venni akaróknak köz-ebéd volt készítve. Itt minket, vidéki tanítókat a legnagyobb szíveséggel és kitüntetéssel fogadtak

mint a népnevelés munkásait, melyért e helyen is fogadják a nagymihályiak halás köszönetünket.

Öröm volt látni együtt azt a 480 különféle vallásu és rangu iskolás gyermeket. Örömkönné csillogot szemünkben a népnevelés ily nagy haladásán, midőn hallottuk mindeniket magyarul beszélni. Szerettük volna, ha látandják azok a kik ellenségei a községi iskolának, ezt a szép jelenetet, melyet mi a kik jelen voltunk, nem felejtünk el soha.

Sárospatak, 1882. jun. 6.

Kapitány János.

Különfélék.

A lefolyt héten magas vendégei voltak Széchalomnak: — gróf Lónyai Menyhért az akadémia elnöke, Fraknoi Vilmos titkár, gróf Andrássy Gyula az igazgató-tanács tagja keresték fel a nagy nevű tudós és író egykori lakhelyét, kikhez gróf Lónyai felszólítására az akadémia városunkban lakó tagja dr. Chyzer Kornél s itteni megbízottja Mezőssy Menyhért csatlakoztak. Széchalmon Dókus Gyula főszolgabíró fogadta a magas vendégeket, kik Kazinczy születésének százados évfordulójára rendezett ünnepélyek óta nem látták e helyet. — A mauzoleum s a környező park fekvése nagyon megnyerte a látogatók tetszését s miután teljes figyelemmel átvizsgálták minden részletét a kegyeletes emlékü bereknek, — számos újítást és átalakítást láttak szükségesnek, melyek a legközelebbi jövőben megfognak történni. A mauzoleum homlokzata diszes feliratot fog kapni, hogy »Kazinczy emlékének a nemzet« emelte. Az ovalis alaku fehér márványból készült domborkép, mely jelenleg virágok között a mauzoleum belsejében van, a portale felett látható fekete márvány táblába fog helyeztetni. A talpazon látható egykoru olajfestmény, a falon nyer helyet s helyett diszesebb alapon mellszobor fogja kitölteni. — A mauzoleummal majd-nem szembe lévő sirhant új s a kor izléséhez mért rácszatot kap, míg az emlékkő, melynek sem alakja és kiállítására, sem pedig feliratai nem illők a nagy nevű nyelvújító emlékéhez, a rácszat mögött nyer helyet, hogy az ellentét, mely minden látogatónak szemébe tűnik, ha a pompás mauzoleumról a szegényes, idő által megviselt emlékkőre téved tekintete, — ne legyen oly feltűnő. Egészen elmozdítani e helyről, azért nem tartották illőnek a magas vendégek, mert a dicsőültnék neje emelte és pedig akkor, midőn más emlék még nem hirdette, hogy itt élt és működött nemzete dicsőségére Kazinczy. — Szükségessé látták azonkívül a parkot magas fákkal körülvétni, hogy a falu szegényes házai ne zavarájk a hely diszének összhangját. — Ez újításoknak két okból is örvendünk, mert így még ekebben ki fejezendi e hely ama kegyeletes halát, melylyel Kazinczy emlékének adózunk, — más részt pedig mi ujhelyiek oly helyet nyerünk benne, mely egészen elzárva a külvilágtól, nagyon megfelelő lesz arra, hogy nyugalmat és üdülést keressünk sétányain.

Hogy a Rákóczi-ünnepély alkalmából mennyire ellentétesek a hirlapi tudósítások s hogy a rendezés s általában az egész ünnepély mily különböző színben van az egyes hirlapirók által — a kiknek feladatuk volna a szigoru tárgyilagosság mellett megmaradniok — feltüntetve: álljanak itt bizonyosságképpen néhány hirlapból az erre vonatkozó idézések. »Függetlenség«: »A kevés számú fővárosi ünneplő, kik egy-egy tekintélyesebb társulatot képviseltek, a vidékről S.-a.-Ujhelybe utazott küldöttségekkel, nem győzik a panaszkodást a rendezésnek »ügyetlenkedéseit« sőt »tapintatlanságait« miatt.« Pesti hirlap: »Az ebéd igen izletes volt és igen olcsó — a viszonyokhoz képest. A rendező bizottság előzékenyen gondoskodott arról, hogy a meghívott vendégek is kapjanak ebédet, pedig helybeliek is kiszorultak az asztaloktól stb.« — »A. K. Közlöny«: »aztán vége szakadt az ünnepélynek s a közönség az erdőcskében oszlott kisebb-nagyobb csoportokra, miglen hosszú várakozás után délután 2 órakerülőkön kezdett venni a 320 terítékű rosz ebéd.« »Pesti napló«: »E rövid megjegyzés után pedig konstatalhatjuk, hogy az ebéd kitünő volt s a hegyaljai asszu boroknak számos fajtája csakhamar nemes tűzbe hozta az egész társaságot.« »Sárosme gyei Közlöny«: »Meg kell még emlékeznünk az ujhelyi szives vendéglátásról. Ebben Zemplén még mindig hű régi jó nevéhez.« — »Függetlenség«: »A meghívások, azok eszközlése úgy volt intézve, hogy valahogy a »turistákon« kívül országosabb nevű ember le ne menjen, legfeljebb holmi jámbor nevezetességek tévedésből, a kik most tele panaszolhatják a világot.« »Pesti napló«: »És miután a Rákóczy emléktábla ünnepélyének rendezői meghívták arra az akadémiát, a Kisfaludy-Petőfi-társaságokat, a képviselőházat stb. s ezekről már hetekkel, hónapokkal előbb figyelmet keltő híreket és tudósításokat menesztettek szerte

Ar... A szere... részéről közli... tatonak Stillma... leni végrehajta... frt 37 kr. töke... jától járó 6%... már megállapít... költségeknél k... kai 288. sz. tjk... hr. számu 128... szántóföld, 82... sz. 112 frtra b... sára határidőül... órája Rátka ké... Miről i... 1) hogy... 2) hogy... verési határna... 3) hogy... 10%-át készp... képen a kikü... 4) vevő... az első részlet... 3 nap alatt, a... két hónap ala... tandó három h... az árverés n... kir. járásbíró... kesztendő leté... tétihatalnál... 5) hogy... idejüleg megá... ezen kir. járás... közsege előljá... Kelt a... tóságánál, 1882.

A szer... részéről közli... hajtatonak K... leni végrehajta... 1/2 kr. töke k... jától járó 6%... állapított, va... ségeknek kiel... 274. sz. tjkvb... csült szállóre... 1882. évi júli... közsege házáho... Miről i... 1) hog... 2) hog... verési határna... 3) hog... 10%-át vagy... pes papírban... 4) vevő... dig az első r... tandó 8 nap... mitandó két... tól számitandó... az árverés n... kir. járásbíró... szerkesztendő... letéihatalnál... 5) hog... idejüleg megá... alatt, ezen k... Rátka közsege... Kelt a... hatóságánál, 1882.

A szer... részéről közli... rehajtatonak... lakos végrel... végrehajto... s től 1881... perbeli, 11 f... jelenlegi 8 f... gett a végre... ván és neje... számu 358 f... ugyanazok t... becsült szöll... 1882. évi ju... közsege házá... Miről i... 1) ho... 2) ho... árverési hat... 3) ho... 10%-át kész... képen a kik... 4) ve... pepig az e... számitandó... számitandó... részlet után... együtt ezen... két felzetem... kir. adó, mi... 5) ho... idejüleg me... alatt ezen k... Rátka közse... Kelt a... hatóságánál,

ellenfelét a padról lelökte. De a »rosz pénz el nem vész«; a zsvány föl sem vette az önkénytelen expediciót s mire a pandur a padról lekerült, szerencsésen odább állott. Nagy Józsefnek neje és alig 8—10 éves fia is segélyére voltak, hogy megmenekülhessen s ezek most bekisértettek.

Mai számunk mellékleteül veszik olvasóink a »Pesti Hirlap« e mondhatni minden tekintetben legértelmesebb politikai napilap előfizetési felhívását s a Rákóczi-emléktábla leleplezési ünnepélyén elmondott megnyitó beszédet s elszavalt költeményeket egy füzetben.

Irodalom.

A Magyar Regénycsarnok XXIII. füzete érdekes tartalommal most hagyta el a sajtót. Első közleménye az Örvény a révben című gyönyörű regény kezdetét hozza G. Büttner Julia általános ismert és kedvelt irónőnk tollából. — Ezt követi Arnóthi (Szabó Ignác). A föld alatt című valóban szép regényének második közleménye — s egy kedves megható kis beszélyke Ember Györgytől A falu gyermekei címmel. Ezek után jönnek az ismeretterjesztő és tréfás Apróságok s az Aprópénz feliratu humorisztikus képek. — E folyóirat, mely a legcsinosabb kiállítású füzetekben jelenik meg kitűnő közleményeivel egyike a legtanogatóbbra méltóbb vállalatoknak, e mellett ára oly csekély, (egy füzet 12 kr.) hogy azt a szegényebb sorsuak is könnyen megszerezhetik, miért is melegen ajánljuk azt t. olvasóink figyelmébe. Előfizetési ára egész évre 6 frt, félévre 3 frt. Előfizetési pénzek Aigner Lajos budapesti könyvkiadóhoz vagy Wilckens és Waidl könyvkiadó céghez (Budapest koronaherczeg-utca 3.) intézendők.

Az »Ország Világ« XIX. füzete a következő érdekes tartalommal jelent meg: A fekete doktor. (Eredeti elbeszélés.) P. Gy. T. — Eltűnt álom. (Költemény.) Szemere Miklóstól. — Huszonöt év múlva. (Német beszélyke.) Ford. Aranka. — Nem egymásnak teremte. (Orosz beszély.) Ford. Timkó Iván. — A talimlak babonája. K. F.-től. — Madeira szigete. M. I.-től. — A mai Görögországról. Kemenczy Kálmántól. — Bódító szerek. M. P.-től. — Egy 1848/49-iki honvéd naplójából. — Erdei tó Norvégiában. (Képpel.) — Hazatérés a havasokról. (Képpel.) — A Kalvin-téri szökőkút. (Képpel.) — A falu hőse. (Képpel.) — A sz.-gotthardi vasut. (Képpel.) — Választási értekezlet. (Képpel.) — Egy tűzhányó növény. (Képpel.) — Zsidóüldözés Oroszországban. (Képpel.) — A berlini egészségügyi kiállítás palotája. (Képpel.) — A dublini merénylet áldozatai. (Két arcképpel.) — Irodalom. — Színház. — Társulatok. — Képzőművészet. — Ünnepélyek. — Hymen. — Gyászrovat. — Egészségügy. — Természeti tünemények. — Utazások. — Közlekedés. — Balesetek. — Állatvilág. — Statisztika. — Különlélek. — Rejtvények, naptár.

A »Képes Családi Lapok« 37-ik száma a következő érdekes tartalommal jelent meg: Már késő! Elbeszélés; írta Cserhalmi T. M. (Folytatás) — Szereti a csillag... Költemény; írta Halász Ferencz. — Egy bizarr éj. Beszély; írta Antonio Barilli, fordította Nyitrai József. (Folytatás.) — A nihilisták áldozata Humoreszk. Sck. A után írta Philantrop. (Vége) — A kerti fáknál... Költemény; írta Holló. (Képpel.) — Egy miniszter regénye. Novella, írta Wirth Bettina; fordította Vrana Hermin. (Folytatás) — Furcsa végrendelek; írta Tasnádi M. — Képeinkhez. — Mindenféle. Képeink: Oroszországi zsidók egy hamburgi szállón. — Temetés Flórenczben. — A kerti fáknál... Melléklet: »A kincs« című regény 385 — 400 oldala. A borítékon heti naptár — Sakk-talány. — Szótár-rejtvény. — Talányok megfejtései. — Megfejtők névsora. — Kérdések. Feleletek. Ajánlatok. — A szerkesztő postája. — Hirdetések. — A kis lottó húzásai. — Előfizetheti: Mehner Vilmosnál, Budapest IV. ker. papnövelde-utca 8 sz. Egész évre 6 frt, fél évre 3 frt, negyed évre 1 frt 50 kr.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos
BORUTHELEMÉR.
Főmunkatárs: **FARKAS BERTALAN.**

Hirdetmények.

Bodroközi tiszaszab. társulat mérnöki-hivatala.
1099. sz. a.

Versenyárgyalási hirdetmény.

A bodroközi tiszaszabályozó társulat a belvizek levezetésére tervezett karádi zsilip kiépítését és az ehez szükséges anyagok beszerzését és szállítását zárt ajánlati nyilvános versenyárgyalás után leendő kikadását határozta el.

- 1) A kik ezen munkára pályázni szándékoznak, kötelesek a versenyárgyalást megelőző napon, azaz f. év júliushó 14-éig S.-a.-Ujhelyben a társulati számvevőségénél 4000 azaz négyezer o. é. bantpénzt készpénzben vagy állampapírokból tőzsdei érték szerint számitva letenni.
 - 2) A rendes fokozatu bélyeggel ellátott ajánlatok 1882. évi július 15-ik napjának d. e. 9 órájáig S.-a.-Ujhelyen a társulati elnökségénél nyujtatandók be. Ugyanott és ugyanakkor fognak a benyujtott ajánlatok felbontani.
 - 3) Minden ajánlathoz a társulati számvevőségnek 4000 frt a bantpénz letételét igazoló pénztári nyugtája csatolandó.
 - 4) Minden ajánlatban szám és betű szerint világosan kiirandó azon összeg, a melyért ajánlattevő a zsilip tervezinti kiépítésére magát kötelezi, valamint minden ajánlattevő köteles ajánlatában kijenteni azt, hogy előtte a zsilip tervei az általános és részletes építési feltételek ismeretesekek és hogy magát azoknak feltétlenül aláveti.
 - 5) A társulat fenntartja magának azon jogot, hogy a beküldött ajánlatok közül az előnyösebbel szabadon rendelkezhessék.
 - 6) Későbbben beérkezendő vagy letéteményi nyugta nélküli avagy ezen hirdetményben kikötött feltételeknek meg nem felelő ajánlatok tekintetbe vétetni nem fognak.
 - 7) A tervek, előmérések, részletes és általános feltételek a bodroközi tiszaszabályozó társulat mérnöki hivatalánál a szokott hivatalos órákban betekinthetők.
- Kelt S.-a.-Ujhely, 1882. évi június 14.

Társ. elnökség:
Diószeghy János,
társulati alelnök.

táblának fényképi másolata ékesítette. A zene Mányi Lajosé volt egész új táncdarabokkal. A konyháth Csernyiczki jóhíru vendéglős szintén közmegelegedésre látta el.

A fővárosi lapok csekély kivétellel s a vidéki lapok egy része a Rákóczi-ünnepély leírásánál egészen elhallgatják a s.-a.-ujhelyi dalárdát s csak is a s.-pataki és nagymihályi dalárdák közreműködését említik fel. Ezen körülmény azt látszik igazolni, hogy az ujhelyi dalárda létezéséről vagy kevés, vagy éppen semmi tudomással sem bírnak, holott pedig az ujhelyi dalárda jellemlegi állapotában méltó arra, hogy az ország dalárdái között helyet fogjon. Az ujhelyi — ez idő szerint legalább is 24—26 tagot számláló dalárda volt az, mely szives volt megtenni, hogy az ünnepély fényét közreműködésével emelje; felhívás folytán aztán szivesek voltak dalárdánkhoz csatlakozni a sárospataki kántus egy része s a Nagymihályiak, — midőn azért a működő dalárdákat együttesen a legőszintébb s legkiemelkedőbb elismerés illeti, a hirlapok ide vonatkozó téves híret kötelességünknek tartottuk helyesíteni.

Dalárdánk a Debreczenben folyó évi augusztushavában tartandó országos dalár-ünnepélyen küldöttségileg fogja magát képviseltetni s már eddig tizenkét egyén vállalkozott az elmenetelre. Mielőtt ez megtörténne, hangverseny van kilátásba helyezve, a mikor is a dalár-egylet egészen új darabokkal szándékozik fellépni, melyekkel — hisszük, — hogy közönségünknek ismét sok élvezetet fog szerezni.

Dr. Duka Tivadar Londonban élő hazánkfia, Szemere M. költeményeire előfizetett. Dicséretére válik jeles hazánkfiának, ki távol tőlünk, saját szavai szerint: nemcsak szívében, de könyvtárában is óhajta birni e becses művet.

Megyénk főispánja a mult pénteken indult el a vidéki szolgabírói hivatalok megvizsgálására; a vizsgálatot a bodroközi járásban kezdi meg.

A helybeli rom. kath. leánynevelde zárvisgálatai a következő sorrendben fognak megtartani: f. hó 26-án délelőtt az I-ső városi osztályban, délután az ovodában; 27-én délelőtt a II-ik, délután a III. és IV-ik városi osztályban; 28-án délelőtt az ugynevezett kis — és délután a nagy Externát osztályaiban.

Jégzápor vonult el hétfőn délután három-négy óra tájban városunk felett, mely körülbelül tíz percig tartott s a hol elhúzódott, nem csekély kárt okozott a szőlőben, életneműek-és veteményekben. Északnyugot felől jött s különösen tönkre tette a magas hegy oldaláni szőlőket, de a mellett a Szárhegyen Boglyoskán s másutt is okozott csekélyebb kárt. Tőlünk a »Bodroköz« felé vonult s mint halljuk — főleg a szomotori s ezzel szomszédos határokat verte el. A mogyoró nagyságu jég sok helyütt még más nap is látható volt.

A gyártelepen egy munkás, ki egy épület fedelén dolgozott, egyik napon onnan leesett, s élet veszélyesen megsérült.

Végrehajtónak nézte. Egy barátszeresi iparosnak igen elkeseredett az ő szíve az adóbeli zaklatásoknak miatta s haragos bujában szerdán derekasan »leszivta« magát s nehéz fövel balagott hazafelé otthonába, a hol tán már nincs is fejét hova lehajtanía. Zsörtőlődve lépdelt előre, a mikor ugyan feje oldalra nem rántotta, s a mint így halad, egyszer csak egy nagy fekete eb tünik szemébe a D. J. háza előtt; de már erre dühbe jött emberünk s mérgesen ordított fel: »térj ki az utból e... a végrehajtója.« És a részeg ember elől a végrehajtónak nézett eb is kitért. Ebből a tanulság, hogy a kinek adó-végrehajtásokra van kilátása: igya le magát előre, így talán megmenekül a »nem szeretem« vizittől.

Sólymosi Eszter — Ujhelyben. Hogy történt, hogy nem: elég az hozzá, hogy az elmúlt vasárnap délután, midőn a lakosság tekintélyes része Borsiban mulatott a Rákóczi-ünnepélyen, egy néhány izr. vénasszony üldözöbe vett egy leánykát, a kibin Sólymosi Esztert vélték feltalálni. Persze, volt nagy riadalom, lőtás-futás s már egészen markukban hitték lenni a rémületbe esett leányt, ha egy pár mester-legény elő nem ugrik a zajra, a kik aztán a neki dühödtt asszonyok közt amagy »magyar-Miskásan« szétütöttek.

Hirtelen halál. Mitro N. helybeli hentes egyik közelebbi napon a »Ronyva« vizébe ment fürödni; azonban alig ült be a vízbe, szélhűdés érte s pár perc múlva már csak holttestét huzhatták ki.

Majd hurokra került csütörtökön legényei illetőségü Nagy József, hirhedt lözsivány, ki már évek óta bujkál és többször sikerült neki az igazságszolgáltatás elől menekülni. Szoha György m. pandurnak dolga lévén Legényén, tudomására jutott, hogy Nagy József egy padon tanyáz, s elég bátor volt, hogy egy maga annak elfogását megpróbálja A zsványt meg is lepte; de az nem adta meg magát, hanem a pandurral szembe szállott s küztük nagy dulakodás fejlett ki, miközben Nagy József kést is rántott, ekkor aztán a pandur, miután látta, hogy segítséget nem kap,

szét stb. — »Pesti hirlap«: »Igy lettek meghíva az ünnepélyre a képviselőház, a municipiumok, az akadémia, a Kisfaludy-társaság stb.« — »Függetlenség«: »mert éppen a »szélső bal« ellen irányult első szerelem volt az, mely rögtön észrevétette velünk, hogy lehet jó kisvárosi tréfa »touristának« nevezni el, ki a pinczék alagutjain nagy jártassággal bir, s lehet az is »fáintos« vicz, »touristának« tartani, ki Sárospatakon nem igen volt tul, de rossz viccz volt, akárkitől eredt, ugy intézni már alapjában a rendezést, hogy országos jellegű ne lehessen.« »Pesti Hirlap«: »Az ünnepélyt tulajdonképen egy kis társaság rendezte. A társaság »touristáknak« nevezte magát, melynek élén Boruth Elemér érdemes író-társunk áll. — — — Egyszer az a szép ötletük támadt, hogy néhány hangversenyt s több efféle rendeznek s a begyűlt pénzből táblát állitanak a borsii házba.« — »Pesti napló«: »A nép ünnep olyan volt mint egy nagy majális. És sikerült is minden tekintetben.« »Pesti Hirlap«: »Hát a nép-ünnep? No ez nem igen sikerült. A szemléni népet nem igen lehet mutogatni.« stb. stb. Számptalan ilyen ellentétes példákat hozhatnánk fel, melyek kétségtelenül a különböző fel fogás eredményei: arról azonban mindenki meg lehet győződve, hogy az ünnepély rendezőit nem ambíció, hanem a legnemesebb eszme fogantatása, egy szent cél vezérelte s ha ezt a rendezőség erejéhez képest csak részben elérte is, akkor az aprólékos hiányok fölemlgetése által munkájok valódi értékéből aligha veszít.

A borsii-ünnepélyen — bizvást elmondhatjuk — hogy legalább is volt négy ezer ember; de azt is hogy az ünnepély, a legszebb rendben, az ilyenkor elmaradni ritkán szokott skandalumok nélkül — folyt le. A társadalom minden rétegéből lehetett itt látni alakokat, abból is, melynek nem is mulatság, ha el nem »agyabugyalja« egymást s mégis, mintha mindenki érezte volna az ünnepély méltóságát s az ahoz megkívántató illetet, a legcsekélyebb olyan kihágás sem történt, mely a harmóniát megzavarta volna. A kik a rendet fentartották, valóban megérdemlik a jogosult elismerést.

Az emlékünnepély folyama alatt következő két sürgönyt vettük: »A nemzeti kegyelet nemes tényének teljesítőt lelkünkben üdvözlöljük s hazafiui ünnepükben lelkünk egész melegével részt veszünk. Magyar írók és művészek társasága: Fókai, Urvary elnök, Feleki Sipos alelnök«. — A másik: »Köszönetünket a szíves meghívásért és üdvözlötünket a szép ünnepélyhez. Szily Kálmán.«

Azoknak, akik a magyar ember legszebb jellemvonását: a vendégszeretetet és szives látást is elakarták tőlünk disputálni, megsugjuk: miszerint a borsii ünnepélyen nem kevesebb mint negyedfélszáz üveg tokaj-hegyaljai asszu s mintegy 800 üveg finom asztali bor fogyott el. Az asszaborok egyharmad részét — melyek között nagy értékűek is voltak, Alsó-Hegyalján Hudich József barátunk gyűjtötte leginkább Tályán, Mádton és Tolcsván, a többi az ujhelyiek ajándéka. Az asztali borokat Stépán Gábor, Viczmándy Ödön, Orosz Sándor és Payzsoss Andor urak adományozták. Fogadják mindannyian áldozatkészségükért a jó ügy nevében az ünnepélyt rendező bizottság forró köszönetét.

A Rákóczi-emléktáblára vonatkozó általános számadást — miután az még teljesen nincs felszerelve, jövő számunkban teendjük közzé. Ezután az okmányokkal ellátott számadások a s.-a.-ujhelyi szolgabírósnak adatnak át, a hol is azt mindenki megtekintheti.

A Rákóczi-ünnepély után rendezett táncvigalom, mely esteli 9 óra után vette kezdetét, nemcsak fényes, de minden tekintetben kitűnő multság volt; nem a közönség nagy száma, mert a »nagy« epithetont — bár szép közönség vett benne részt — nem alkalmazhatjuk; de kedélyesség és elegancia voltak a táncvezetők, melyek a táncmulatságot sikerülttették. — A megyeház diszesen ékített nagytermében válogatott helybeli és vidéki nőkből álló közönség gyült össze. Ott láttuk Csörgeő Gyuláné Molnár Leona, Molnár Viktorné Möricz Karola, Viczmándy Ödöné, Szerviczky Ödöné, Dr. Löcherer Lőrinczné, Láczy Lászlóné, Bajusz Józsefné, Szirmay Tamásné, Dr. Sebeők Antalné, Szunyogh Dezsóné, Liszty Kornelia, Láczy K.-né, Bartos Tivadarné, Boruth Elemérné úrhölgyeket. Továbbá: Andreánszky Ilona, Balogh nővérek, Bogyay Vilma Barthos Mariska, Csiszár Örsze, Diószeghy Erzsébet, Dombay Ilona, Évva Ilona, Göcze Erzsébet, Kálniczky Ilona, Karsa nővérek, Kovács nővérek, Kossuth Ilona, Nemthy Ilona, Péchy Mária Polsh nővérek, Schön Ilona Szemere Emma, Szirmay Matild, Tischler Gabriella, Vályi Emma k.-asszonyokat. A reggeli 7 óráig tartott multságáról az abban részt vettek — hisszük — hogy a legédesebb emlékeket viték magokkal. A rendezőség ritka jó izléssel diszítette fel a termet és mellékhelyiségeit s minden tekintetben megfelelt elvállalt kötelességének. Dr. Hornyay Béla és Dobiasz Ede uraké az elismerés országnak, kik éjlet-napot együvé tettek a siker érdekében. E vigalomnak kedves emlékét képezi a táncrend, melynek hátlapját a Rákóczi-emlék-

szét stb. — »Pesti hírlap«: »Igy lettek meghiva az ünnepélyre a képviselőház, a municipiumok, az akadémia, a Kisfaludy-társaság stb.« — »Függetlenség«: »mert éppen a »szélső bal« ellen irányult első szerelem volt az, mely rögtön észrevette velünk, hogy lehet jó kisvárosi tréfa »touristának« nevezni el, ki a pinczék alagútjain nagy jártassággal bír, s lehet az is »fájtós« vicz, »touristának« tartani, ki Sárospatakon nem igen volt tul, de orosz viccz volt, akárkitől eredt, ugy intézni már alapjában a rendezést, hogy országos jellegűvé ne lehessen.« »Pesti Hírlap«: »Az ünnepélyt tulajdonképen egy kis társaság rendezte. A társaság »touristáknak« nevezi magát, melynek élén Boruth Elemér érdemes író-társunk áll. — — — Egyszer az a szép ötletük támadt, hogy néhány hangversenyt s több efféle rendeznek s a begyűlt pénzből táblát állítanak a borsii házba.« — »Pesti napló«: »A nép ünnep olyan volt mint egy nagy majális. És sikerült is minden tekintetben.« »Pesti Hírlap«: »Hát a nép-ünnep? No ez nem igen sikerült. A zempléni népet nem igen lehet mutogatni.« stb. stb. Számítalan ilyen ellentétes példákat hozhatnánk fel, melyek kétségtelenül a különböző fel-fogás eredményei: arról azonban mindenki meg lehet győződve, hogy az ünnepély rendezőt nem ambíció, hanem a legnemesebb eszme fogantatotta, egy szent cél vezérelte s ha ezt a rendezőség erejéhez képest csak részben elérte is, akkor az aprólékos hiányok föllegetése által munkájuk valódi értékéből aligha veszít.

A borsii-ünnepélyen — bizvást elmondhatjuk — hogy legalább is volt négy ezer ember; de azt is hogy az ünnepély, a legszebb rendben, az ilyenkor elmaradni ritkán szokott skandalumok nélkül — folyt le. A társadalom minden rétegéből lehetett itt látni alakokat, abból is, melynek nem is mulatság, ha el nem »agyabugyalja« egymást s mégis, mintha mindenki érezte volna az ünnepély méltóságát s az ahoz megkívántató illetet, a legcsekélyebb olyan kihágás sem történt, mely a harmóniát megzavarta volna. A kik a rendet fenntartották, valóban megérdemlik a jogosult elismerést.

Az emlékünnepély folyama alatt következő két sürgönyt vettük: »A nemzeti kegyelet nemes tényének teljesítőit lelkünkben üdvözöljük s hazafiai ünnepükben lelkünk egész melegével résztveszünk. Magyar írók és művészek társasága: *Jókai, Urváry* elnök. *Feleki Sipos* alelnök«. — A másik: »Köszönetünket a szives meghívásért és üdvözlésért a szép ünnepélyhez. *Szily Kálmán*.«

Azoknak, akik a magyar ember legszebb jellemvonását: a vendégszeretetet és szives látást is elakarták tőlünk disputálni, megsugjuk: miszerint a borsii ünnepélyen nem kevesebb mint negyedszáz üveg tokaj-hegyaljai asszu s mintegy 800 üveg finom asztali bor fogyott el. Az asszurok egyharmad részét — melyek között nagy értékűek is voltak, Alsó-Hegyalján Hudich József barátunk gyűjtötte leginkább Tályán, Mádton és Tolcsván, a többi az ujhelyiek ajándéka. Az asztali borokat Stépán Gábor, Viczmándy Ödön, Orosz Sándor és Payzssos Andor urak adományozták. Fogadják mindannyian áldozatkészségükért a jó ügy nevében az ünnepélyt rendező bizottság forró köszönetét.

A Rákóczi-emléktáblára vonatkozó általános számadást — miután az még teljesen nincs felszerelve, jövő számunkban teendjük közzé. Ezután az okmányokkal ellátott számadások a s.-a. ujhelyi szolgabirosnak adatnak át, a hol is azt mindenki megtekintheti.

A Rákóczi-ünnepély után rendezett táncz-igalom, mely esteli 9 óra után vette kezdetét, nemcsak fényes, de minden tekintetben kitűnő mulatság volt; nem a közönség nagy száma, mert a »nagy« epithetont — bár szép közönség vett benne részt — nem alkalmazhatjuk; de kedélyesség és elegancia voltak a tényezőik, melyek a tánczmulatságot sikerülttették. — A megyeház díszesen ékített nagytermében válogatott helybeli és vidéki nőkből álló közönség gyűlt össze. Ott láttuk Csörge Gyuláné Molnár Leoná, Molnár Viktorné Möricz Karola, Viczmándy Ödöné, Szerviczky Ödöné, Dr. Löcherer Lőrinczné, Láczy Lászlóné, Bajusz Józsefné, Szirmay Tamásné, Dr. Sebeők Antalné, Szunyogh Dezsóné, Liszty Kornelia, Láczy K. né, Bartos Tivadarné, Boruth Elemérné úrhölgyeket. Továbbá: Andreánszky Ilona, Balogh nővérek, Bogay Vilma Bartha Mariska, Csizsár Örzse, Diószeghy Erzsébet, Dombay Ilona, Évva Ilona, Göcse Erzsébet, Kálniczky Ilona, Karsa nővérek, Kovács nővérek, Kossuth Ilona, Nemthy Ilona, Péchy Mária Polcs nővérek, Schön Ilona Szemere Emma, Szirmay Matild, Tischler Gabriella, Vályi Emma k.-asszonyokat. A reggeli 7 óráig tartott mulatságról az abban részt vettek — hiszszük — hogy a legedesebb emlékeket viték magokkal. A rendezőség ritka jó izléssel díszítette fel a termet és mellékhalységeit s minden tekintetben megfelelt elvállalt kötelességének. Dr. Hornyay Béla és Dobiasz Ede uraké az elismerés orsz-lánrésze, kik éjtelnapot együvé tettek a siker érdekében. E vizgalomnak kedves emléké képezi a tánczrend, melynek hátlapját a Rákóczi-emlék-

táblának fényképi másolata ékesítette. A zene Mányi Lajosé volt egész új tánczdarabokkal. A konyhát Csernyiczki jóhíru vendéglős szintén közmegeledésre látta el.

A fővárosi lapok csekély kivétellel s a vidéki lapok egy része a Rákóczi-ünnepély leírásánál egészen elhallgatják a s.-a. ujhelyi dalárdát s csak is a s.-pataki és nagymihályi dalárdák közreműködését említik fel. Ezen körülmény azt látszik igazolni, hogy az ujhelyi dalárda létezéséről vagy kevés, vagy éppen semmi tudomással lenlegi állapotában méltó arra, hogy az ország dalárdái között helyet fogjon. Az ujhelyi — ez idő szerint legalább is 24—26 tagot számláló dalárda volt az, mely szives volt megtenni, hogy az ünnepély fényét közreműködésével emelje; felhívás folytán aztán szivesek voltak dalárdánkhoz csatlakozni a sárospataki kántus egy része s a Nagymihályiak, — midőn azért a működő dalárdákat együttesen a legőszintébb s legkiérdelmebb elismerés illeti, a hírlapok ide vonatkozó téves híret kötelességünknek tartottuk helyesíteni.

Dalárdánk a Debreczenben folyó évi augusztus-havában tartandó országos dalár-ünnepélyen küldöttségileg fogja magát képviseltetni s már eddig tizenkét egyén vállalkozott az elmenetelre. Mielőtt ez megtörténne, hangverseny van kilátásba helyezve, a mikor is a dalár-egylet egészen új darabokkal szándékozik fellépni, melyekkel — hiszszük, — hogy közönségünknek ismét sok élvezetet fog szerezni.

Dr. Duka Tivadar Londonban élő hazánkfia, Szemere M. költeményeire előfizetett. Dicséretére válik jeles hazánkfiának, ki távol tőlünk, saját szavai szerint: nemcsak szívében, de könyvtárában is óhajta birni e becses művet.

Megyénk főispánja a múlt pénteken indult el a vidéki szolgabiroi hivatalok megvizsgálására; a vizsgálatot a bodrogközi járásban kezdi meg.

A helybeli rom. kath. leánynevelde zárvisgálatai a következő sorrendben fognak megtartatni: f. hó 26-án délelőtt az I-ső városi osztályban, délután az ovodában; 27-én délelőtt a II-ik, délután a III. és IV-ik városi osztályban; 28-án délelőtt az ugynevezett kis — és délután a nagy Externát osztályaiban.

Jégzáró vonult el hétfőn délután három-négy óra tájban városunk felett, mely körülbelül tíz perczig tartott s a hol elhúzódt, nem csekély kárt okozott a szőlőben, életneműek- és veteményekben. Északnyugot felől jött s különösen tönkre tette a magas hegy oldaláni szőlőket, de a mellett a Szárhegyen Boglyoskán s másutt is okozott csekélyebb kárt. Tőlünk a »Bodrogköz« felé vonult s mint halljuk — főleg a szomotori s ezzel szomszédos határokat verte el. A mogyoró nagyságu jég sok helyütt még más nap is látható volt.

A gyártelepen egy munkás, ki egy épület fedelén dolgozott, egyik napon onnan leesett, s élet veszélyesen megsérült.

Végrehajtónak nézte. Egy barátszeresi iparosnak igen elkeseredett az ő szíve az adóbeli zaklatásoknak miatta s haragos bujában szerdán derekasan »leszívta« magát s nehéz fövel balagot hazafelé otthonába, a hol tán már nincs is fejét hova lehajtania. Zsörtölődve lépdelt előre, a mikor ugyan feje oldalra nem rántotta, s a mint így halad, egyszer csak egy nagy fekete eb tűnik szemébe a D. J. háza előtt; de már erre dühbe jött emberünk s mérgesen ordított fel: »térj ki az utból e . . . a végrehajtója.« És a részeg ember elől a végrehajtónak nézett eb is kitért. Ebből az a tanulság, hogy a kinek adó-végrehajtásokra van kilátása: igya le magát előre, így talán megmenekül a »nem szeretem« vizittól.

Sólymosi Eszter — Ujhelyben. Hogy történt, hogy nem: elég az hozzá, hogy az elmúlt vasárnap délután, midőn a lakosság tekintélyes része Borsiban mulatott a Rákóczi-ünnepélyen, egy néhány izr. vénasszony üldözöbe vett egy leánykát, a kiben Sólymosi Esztert vélték feltalálni. Persze, volt nagy riadalom, lőtás-futás s már egészen markukban hitték lenni a rémületbe esett leányt, ha egy pár mester-legény elő nem ugrik a zajra, a kik aztán a neki dühödtt asszonyok közt amugy »magyar-Miskásan« szétütöttek.

Hirtelen halál. Mitro N. helybeli hentes egyik közelebbi napon a »Ronyva« vizébe ment fürödni; azonban alig ült be a vízbe, szélhűdés érte s pár percz mulva már csak holttestét huzhatták ki.

Majd hurokra került csütörtökön legényei illetőségű Nagy József, hirhedt lözsivány, ki már évek óta bujkál és többször sikerült neki az igazságszolgáltatás elől menekülni. Szoha György m. pandurnak dolga lévén Legényén, tudomására jutott, hogy Nagy József egy padon tanyáz, s elég bátor volt, hogy egy maga annak elfogását megpróbálja. A zsványt meg is lepte; de az nem adta meg magát, hanem a pandurral szembeállott s küztiük nagy dulakodás fejlett ki, miközben Nagy József kést is rántott, ekkor aztán a pandur, miután látta, hogy segítséget nem kap,

ellenfelét a padról lelökte. De a »rosz pénz el nem vész«; a zsvány föl sem vette az önkénytelen expediciót s mire a pandur a padról lekerült, szerencsésen odább állott. Nagy Józsefnek neje és alig 8—10 éves fia is segélyére voltak, hogy megmenekülhessen s ezek most bekisértettek.

Mai számunk mellékleteül veszik olvasóink a »Pesti Hírlap« e mondhatni minden tekintetben legértelmesebb politikai napilap előfizetési felhívását s a Rákóczi-emléktábla leleplezési ünnepélyén elmondott megnyitó beszédet s elszavalt költeményeket egy füzetben.

Irodalom.

A Magyar Regénycsarnok XXIII. füzete érdekesítő gazdag tartalommal most hagyta el a sajtót. Első közleménye az Örvény a révben című gyönyörű regény kezdetét hozza G. Büttner Julia általános ismert és kedvelt írónőnk tollából. — Ezt követi Arnóthi (Szabó Ignác). A föld alatt című valóban szép regényének második közleménye — s egy kedves megható kis beszélyke Ember Györgytől. A falu gyermekei címmel. Ezek után jönnek az ismeretterjesztő és tréfás Apróságok s az Aprópénz feliratu humorisztikus képek. — E folyóirat, mely a legcsinosabb kiállítású füzetekben hente jelenik meg kitűnő közleményeivel egyike a legátogatásra méltóbb vállalatoknak, e mellett ára oly csekély, (egy füzet 12 kr.) hogy azt a szegényebb sorsok is könnyen megszerezhetik, miért is melegen ajánljuk azt t. olvasóink figyelmébe. Előfizetési ára egész évre 6 frt, fél évre 3 frt. Előfizetési pénzek Aigner Lajos budapesti könyvkiadóhoz vagy Wilkens és Waidl könyvkiadó czéghez (Budapest koronaherczeg-utca 3.) intézendők.

Az »Ország Világ« XIX. füzete a következő érdekes tartalommal jelent meg: A fekete doktor. (Erdői elbeszélés.) P. Gy. T. — Eltűnt álom. (Költemény.) Szemere Miklóstól. — Huszonöt év mulva. (Német beszélyke.) Ford. Aranka. — Nem egymásnak teremve. (Orosz beszély.) Ford. Timkó Iván. — A tilalmak babonája. K. F.-tól. — Madeira szigete. M. I.-tól. — A mai Görögországról. Kemenczy Kálmántól. — Bódító szerek. M. P.-tól. — Egy 1848/49-iki honvéd naplójából. — Erdői tó Norvégiában. (Képpel.) — Hazatérés a havasokról. (Képpel.) — A Kalvin-téri szökőkút. (Képpel.) — A falu hőse. (Képpel.) — A sz.-gotthardi vasut. (Képpel.) — Választási értekezlet. (Képpel.) — Egy tűzhányó növény. (Képpel.) — Zsidóüldözés Oroszországban. (Képpel.) — A berlini egészségügyi kiállítás palotája. (Képpel.) — A dublini merénylet áldozatai. (Két arcképpel.) — Irodalom. — Színház. — Társulatok. — Képzőművészet. — Ünnepélyek. — Hymen. — Gyászrovat. — Egészségügy. — Természeti tünemények. — Utazások. — Közlekedés. — Balesetek. — Állatvilág. — Statisztika. — Különlélek. — Rejtvények, naptár.

A »Képes Családi Lapok« 37-ik száma a következő érdekes tartalommal jelent meg: Már késő! Elbeszélés; írta Cserhalmi T. M. (Folytatás) — Szereti a csillag. . . . Költemény; írta Halász Ferencz. — Egy bizarr éj. Beszély; írta Antonio Barilli, fordította Nyitray József. (Folytatás.) — A nihilisták áldozata Humoreszk. Sck. A után írta Philantrop. (Vége) — A kerti fáknál . . . Költemény; írta Holló. (Képpel.) — Egy miniszter regénye. Novella, írta Wirth Bettina; fordította Vrana Hermin. (Folytatás) — Furcsa végrendelek; írta Tasnádi M. — Képeinkhez. — Mindenféle. Képeink: Oroszországi zsidók egy hamburgi szállón. — Temetés Flórenczben. — A kerti fáknál . . . Melléklet: »A kincs« című regény 385 — 400 oldala. A borítékon heti napár — Sakk-talány. — Szótár-rejtvény. — Talányok megfejtései. — Megfejtők névsora. — Kérdések. Feleletek. Ajánlatok. — A szerkesztő postája. — Hirdetések. — A kis lottó húzásai. — Előfizetheti: Mehner Vilmosnál, Budapest IV. ker. papnövelet-utca 8 sz. Egész évre 6 frt, fél évre 3 frt, negyed évre 1 frt 50 kr.

Felelős szerkesztő és kiadó leltulajdonos

BORUTH ELEMER.

Főmunkatárs: **FARKAS BERTALAN.**

Hirdetmények.

Bodrogközi tiszaszab. társulat mérnöki-hivatala.

1099. sz. a.

Versenyárgyalási hirdetés.

A bodrogközi tiszaszabályozó társulat a belvizek levezetésére tervezett karádi zsilip kiépítését és az ehhez szükséges anyagok beszerzését és szállítását zárt ajánlati nyilvános versenyárgyalás után leendő kiadását határozta el.

1) A kik ezen munkára pályázni szándékoznak, kötelesek a versenyárgyalást megelőző napon, azaz f. év július 14-éig S.-a. Ujhelyben a társulati számvevősnél 4000 azaz négyezer o. é. bánatpénzt készpénzben vagy állampapírokkal tőzsdei érték szerint számítva letenni.

2) A rendes fokozatu bélyeggel ellátott ajánlatok 1882. évi július 15-ik napjának d. e. 9 órájáig S.-a. Ujhelyben a társulati elnökségnél nyújtandók be. Ugyanott és ugyanakkor fognak a benyújtott ajánlatok felbontatni.

3) Minden ajánlathoz a társulati számvevősnéknél 4000 frt a bánatpénz letételét igazoló pénztári nyugtája csatolandó.

4) Minden ajánlatban szám és betű szerint világosan kiírandó azon összeg, a melyért ajánlattevő a zsilip tervezési kiépítésére magát kötelezi, valamint minden ajánlattevő köteles ajánlatában kijelenteni azt, hogy előtte a zsilip tervei az általános és részletes építési feltételek ismeretese és hogy magát azoknak feltétlenül aláveti.

5) A társulat fenntartja magának azon jogot, hogy a beküldött ajánlatok közül az előnyösebbel szabadon rendelkezessék.

6) Későbbben beérkező vagy letéteményi nyugta nélküli avagy ezen hirdetésben kikötött feltételeknek meg nem felelő ajánlatok tekintetbe vétetni nem fognak.

7) A tervek, előmérések, részletes és általános feltételek a bodrogközi tiszaszabályozó társulat mérnöki hivatalánál a szokott hivatalos órákban betekinthetők.

Kelt S.-a. Ujhely, 1882. évi június 14.

Társ. elnökség:
Diószeghy János,
társulati alelnök.

A szereszeről közhírtatónak Stilla leni végrehajtás frt 37 kr. tőke jától járó 6% már megállapított költségeknek kái 288. sz. tjk. hr. számú 128 szántóföld, 828 sz. 112 frtra h sára határidőül órája Rátka k Miről i 1) hogy 2) hogy verési határnap 3) hogy 10% -át készpén képen a kikül 4) vevő az első részlet 3 nap alatt, a 3 két hónap alatt tandó három nap az árverés na kir. járásbírósa kesztendő leté tétihatalnál 5) hogy idejüleg megál ezen kir. járás községe előljá Kelt a tóságánál, 1882

A szereszeről közhírtatónak Ká leni végrehajtás 1/2 kr. tőke k jától járó 6% állapított, va ségeknek kiel 274. sz. tjkvb csült szőlőre 1882. évi júli község házáho Miről i 1) hog 2) hog verési határna 3) hog 10% -át vagy pes papírban 4) vevő dig az első r tandó 8 nap mitandó két tól számitandó az árverés na kir. járásbíro szerkesztendő letéihatalnál 5) hog idejüleg megá alatt, ezen k Rátka község Kelt a hatóságánál, 1

A szereszeről közhírtatónak lakos végrel végrehajtás s ettől 1881 perbeli, 11 f jelenlegi 8 f gett a végre ván és neje számú 358 f ugyanazok t becsült szöll 1882. évi jú község házáho Miről i 1) ho 2) ho árverési hatá 3) ho 10% -át kész képen a kik 4) ve pepig az e számitandó számtandó részlet után együtt ezen két felzetten kir. adó, mi idejüleg me alatt ezen k Rátka község Kelt a hatóságánál,

Árverési hirdetmény.

A szerencsi kir. járásbíró, mint telegkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtatónak Stillman Sámuel mádi lakos végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében, a végrehajtató részére megítélt 145 frt 37 kr. tőke követelésnek s ettől 1881. évi január 1-ső napjától járó 6% kamatoknak perbeli, 9 frt 50 kr. végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 7 frt 60 krban felmerült költségeknek kielégítése végett a végrehajtási árverés a rátkai 288. sz. tjkvben Stillman Sámuel tulajdonán felvett 645 hr. számu 128 frtra becsült szőlő, 811. hr. sz. 64 frtra becsült szántóföld, 828. hr. sz. 80 frtra becsült szőlő, 832. 833. hr. sz. 112 frtra becsült szőlőre elrendeltetvén, annak megtartására határidőül 1882. évi július hó 31-ik napjának délelőtti 10 órája Rátka község házához kitűzetett.

Miről is az érdeklettek azzal értesítettek: 1) hogy a megállapított kikiáltási ár a fennebbi becár; 2) hogy a fent megjelölt ingatlan ezen csupán egy árverési határnapon a kikiáltási áron alól is el fog adatni; 3) hogy árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási árnak 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes papirban bánatpénzképen a kiküldött kezéhez letenni; 4) vevő köteles a vételár 3 egyenlő részletben és pedig az első részletet az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 3 nap alatt, a második részletet ugyanazon naptól számítandó két hónap alatt, a harmadik részletet ugyanazon naptól számítandó három hónap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt ezen kir. járásbíróhoz intézendő két példány és két felzetten szerkesztendő letéti kérvény mellett a tokaji m. kir. adó mint letéthivatalnál lefizetni;

5) hogy jelen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbíró telegkönyvi hivatalánál, valamint Rátka községe előljárásiágánál megtekinthetők.

Kelt a szerencsi kir. járásbíró mint telegkönyvi hatóságnál, 1882. évi májushó 10. napján.

Tóth Pápai,
kir. aljárásbíró.

Árverési hirdetmény.

A szerencsi kir. járásbíró, mint telegkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtatónak Kapi István tállyai lakos végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében, a végrehajtató részére megítélt 146 frt 1/2 kr. tőke követelésnek s ettől 1881. évi január 1-ső napjától járó 6% kamatoknak, 11 frt 86 kr. végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 7 frt 60 krban felmerült költségeknek kielégítése végett, a végrehajtási árverés a rátkai 274. sz. tjkvben Kapi István tulajdonán felvett 602 frtra becsült szőlőre elrendeltetvén, annak megtartására határidőül 1882. évi júliushó 26-ik napjának délutáni 3 órája Rátka község házához kitűzetett.

Miről is az érdeklettek azzal értesítettek: 1) hogy a megállapított kikiáltási ár 602 frt; 2) hogy a fent megjelölt ingatlan ezen csupán egy árverési határnapon a kikiáltási áron alól is el fog adatni; 3) hogy árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási árnak 10%-át vagyis 60 frt 20 krt készpénzben, vagy óvadékképes papirban bánatpénzképen a kiküldött kezéhez letenni; 4) vevő köteles a vételár 3 egyenlő részletben és pedig az első részletet az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 8 nap alatt, a második részletet ugyanazon naptól számítandó két hónap alatt, a harmadik részletet ugyanazon naptól számítandó három hónap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt, ezen kir. járásbíróhoz intézendő két példány és két felzetten szerkesztendő letéti kérvény mellett a tokaji m. kir. adó mint letéthivatalnál lefizetni;

5) hogy jelen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek, a hivatalos órák alatt, ezen kir. járásbíró telegkönyvi hivatalánál, valamint Rátka községe előljárásiágánál megtekinthetők.

Kelt a szerencsi kir. járásbíró, mint telegkönyvi hatóságnál, 1882. májushó 11. napján.

Tóth Pápai,
kir. aljárásbíró.

Árverési hirdetmény.

A szerencsi kir. járásbíró, mint telegkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtatónak Bodnár István és neje Bujnovszky Anna, tállyai lakos végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében, a végrehajtató részére megítélt 375 frt tőke követelésnek s ettől 1873. évi január 1-ső napjától járó 6% kamatoknak, 34 frt 50 kr. perbeli, 23 frt 50 kr. végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 12 frt 42 krban felmerült költségeknek kielégítése végett a végrehajtási árverés a terebesi 1250 frt becsértékű jutalékra elrendeltetvén, annak megtartására határidőül 1882. évi augusztushó 22-ik napjának délelőtti 9 órája Terebes községe házához kitűzetett.

Miről is az érdeklettek azzal értesítettek: 1) hogy a megállapított kikiáltási ár a fennebbi becár; 2) hogy a fent megjelölt ingatlan ezen csupán egy árverési határnapon a kikiáltási áron alól is el fog adatni; 3) hogy árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási árnak 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes papirban bánatpénzképen a kiküldött kezéhez letenni; 4) vevő köteles a vételár 3 egyenlő részletben és pedig az első részletet az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt, a második 1/3 ugyanazon naptól számítandó három hó alatt, az utolsó 1/3 ugyanazon naptól számítandó hat hó alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt ezen kir. törvényszékhez intézendő két példány és két felzetten szerkesztendő letéti kérvény mellett a s.-a.-ujhelyi kir. adó, mint letéthivatalnál lefizetni;

5) hogy jelen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. törvényszék telegkönyvi hivatalánál, valamint Terebes községe előljárásiágánál megtekinthetők.

Kelt a szerencsi kir. járásbíró, mint telegkönyvi hatóságnál, 1882. évi májushó 11. napján.

Tóth Pápai,
kir. aljárásbíró.

Árverési hirdetmény.

A szerencsi kir. járásbíró, mint telegkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtatónak Májér Mihály és Májér György rátkai lakos végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében, a végrehajtató részére megítélt 228 f. 3 k. tőke követelésnek s ettől 1870. é. január 1-ső napjától járó 6% kamatoknak 10 frt 65 kr. végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 9 frt 60 krban felmerült költségeknek kielégítése végett a végrehajtási árverés Májér Györgynek a rátkai 37. sz. tjkvben 68. hr. és 67. a. ö. i. sz. 150 frtra becsült ház és belhely 70. 113. 280. 752. 1132. 1256. 1561. és 1683. hr. sz. 1400 frt becsértékű féléltre, 100. hr. sz. 60. a. ö. i. sz. 100 frtra becsült ház- és belhely, 10396. 735. 1113. 1227. 1350. 1429. 1588. hr. sz. alatt, 700 frtra becsült 1/4 telek, a rátkai 527. sz. tjkvben, 484. hr. sz. szőlőnek Májér Mihály tulajdonán felvett 20 frtra becsült fele részére, ingatlanra elrendeltetvén, annak megtartására határidőül 1882. évi júliushó 26-ik napjának délelőtti 10 órája Rátka község házához kitűzetett.

Miről is az érdeklettek azzal értesítettek: 1) hogy a megállapított kikiáltási ár a fennebbi kintüntetett becár; 2) hogy a fent megjelölt ingatlanok ezen csupán egy árverési határnapon a kikiáltási áron alól is el fog adatni; 3) hogy árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási árnak 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papirban bánatpénzképen a kiküldött kezéhez letenni;

4) vevő köteles a vételár 3 egyenlő részletben és pedig az első részletet az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 8 nap alatt, a második részletet ugyanazon naptól számítandó két hónap alatt, a harmadik részletet ugyanazon naptól számítandó három hónap alatt; minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt ezen kir. járásbíróhoz intézendő két példány és két felzetten szerkesztendő letéti kérvény mellett a tokaji m. kir. adó, mint letéthivatalnál lefizetni;

5) hogy jelen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbíró telegkönyvi hivatalánál, valamint Rátka községe előljárásiágánál megtekinthetők.

Kelt a szerencsi kir. járásbíró, mint telegkönyvi hatóságnál, 1882. évi májushó 11. napján.

Tóth Pápai,
kir. aljárásbíró.

Árverési hirdetmény.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék, mint telegkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Braun József gálszécsi lakos végrehajtatónak, Bednarik János kohányi lakos végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében a végrehajtató részére megítélt 300 frt tőke, ettől 1873. év november 13-ik napjától járó 20% kamat, 216 frt tőke, ettől 1873. szeptember 29. napjától járó 25% kamatnak, 36 frt perbeli, 24 frt végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 14 frt 27 krban felmerült költségeknek kielégítése végett a végrehajtási árverés a kohányi 71. és 160. sz. tjkönyvben foglalt volt urbéri bel- és kültelekből Bednarik Jánost 1/4 részben illető 800 frt becsértékű jutalékra elrendeltetvén, annak megtartására határidőül 1882. évi augusztushó 25-ik napjának délelőtti 9 órája Kohány községe házához kitűzetett.

Miről is az érdeklettek azzal értesítettek: 1) hogy a megállapított kikiáltási ár 860 frt; 2) hogy a fent megjelölt ingatlan ezen csupán egy árverési határnapon a kikiáltási áron alól is el fog adatni;

3) hogy árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási árnak 10% vagyis 86 frtot készpénzben bánatpénzképen a kiküldött kezéhez tenni; 4) vevő köteles a vételár 3 egyenlő részletben és pedig az első 1/3 az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó két hó alatt, a második 1/3 ugyanazon naptól számítandó négy hó alatt, az utolsó 1/3 ugyanazon naptól számítandó hat hó alatt; minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt ezen kir. törvényszékhez intézendő két példány és két felzetten szerkesztendő letéti kérvény mellett a s.-a.-ujhelyi kir. adó, mint letéthivatalnál lefizetni;

5) hogy ezen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. törvényszék telegkönyvi hivatalánál, valamint Kohány községe előljárásiágánál megtekinthetők.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék, mint telegkönyvi hatóságnál, 1882. június 2-án tartott ülésében.

Sziráky, h. kir. tszéki jegyző. **Br. Fillenbaum,** kir. tszéki elnök.

Árverési hirdetmény.

A sátoralja-ujhelyi kir. törvényszék, mint telegkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Kaufmann Antal cseleji lakos végrehajtatónak Czifranics Mihály terebesi lakos végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében a végrehajtató részére megítélt 375 frt tőke követelésnek s ettől 1873. évi márcziushó 12-ik napjától járó 30% kamatoknak, 34 frt 50 kr. perbeli, 23 frt 50 kr. végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 12 frt 42 krban felmerült költségeknek kielégítése végett a végrehajtási árverés a terebesi 1250 frt becsértékű jutalékra elrendeltetvén, annak megtartására határidőül 1882. évi augusztushó 22-ik napjának délelőtti 9 órája Terebes községe házához kitűzetett.

Miről is az érdeklettek azzal értesítettek: 1) hogy a megállapított kikiáltási ár 1250 frt; 2) hogy a fent megjelölt ingatlan ezen csupán egy árverési határnapon a kikiáltási áron alól is elfog adatni;

3) hogy árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási árnak 10%-át vagyis 125 frtot készpénzben bánatpénzképen a kiküldött kezéhez letenni; 4) vevő köteles a vételár 3 egyenlő részletben és pedig az első 1/3 az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt, a második 1/3 ugyanazon naptól számítandó három hó alatt, az utolsó 1/3 ugyanazon naptól számítandó hat hó alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt ezen kir. törvényszékhez intézendő két példány és két felzetten szerkesztendő letéti kérvény mellett a s.-a.-ujhelyi kir. adó, mint letéthivatalnál lefizetni;

5) hogy jelen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. törvényszék telegkönyvi hivatalánál, valamint Terebes községe előljárásiágánál megtekinthetők.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék, mint telegkönyvi hatóságnál, 1882. évi májushó 26-án tartott ülésében.

Osváth kir. tszéki jegyző. **Br. Fillenbaum,** kir. tszéki elnök.

Árlejtési hirdetmény.

A zempléni megyei stakcsin, ladomér, ublyai megyei uton Stakcsin községében a megye alispánjának 1882. évi májushó 28-án 12804/1881. szám alatt kelt engélye folytán újonnan építendő Cziróka hid kivételének biztosítása czéljából az 1882. évi júniushó 22-ik napján d. e. 10 1/2 órakor a zempléni megyei kir. építészeti hivatal helyiségében (S.-a.-Uj-helyben) zárt ajánlatok elfogadása mellett versenytárgyalás fog tartatni.

A hid építési költségei a megyei utfenntartási pénztárból fizetendő 1956 frt 57 kr. készpénz kiadással a fennevezett község által természetben kiszolgáltatandó 327 kézi és 85 igás napszámmal vannak előirányozva és engedélyezve.

Fölhivatnak ennél fogva a vállalkozni kívánók, hogy a czélbavett hidépítés kivételére vonatkozó 50 kros bélyeggel és a költségvetési összeg 5%-jával, azaz 98 frt o. é. bánatpénzzel ellátott s egyébként is szabályszerűen kiállított írásbeli zárt ajánlataikat a kitűzött nap délelőtti 10 órájáig a fennevezett hivatalnál benyújtani sziveskedjenek.

Bánatpénzül (egyszermind biztosítékul) készpénz, vagy a következő értékpapírok fogadhatnak el, u. m. a magyar és osztrák állampapírok kivétel nélkül, nevezetesen: a földteremestési, szőlődézma váltásági és jelzálogos urbéri váltásági kötvények; a sóbánya utalványok, a kamatozó (állami) pénztári jegyek és az államsorsolási kölcsön sorsjegyek. Továbbá az állami kamatbiztosításban részesülő, teljesen kiépült és a forgalomnak tényleg átadott vasutak elsőbbségi kötvényei. Végre a m. földhitelintézet-, az osztr. m. bank-, a volt osztr. nemzeti bank-, a pesti m. keresk. bank-, a m. jelzálog hitelbank- és a m. általános földhitel részv.-társaság záloglevelei, a melyek a tőzsdei árfolyam szerinti értékben, mindamellett csak a névérték határáig terjedhető összegben számítottak.

Az ajánlatokban világosan kiteendő, hogy ajánlkozó a jelen vállalat alapjául szolgáló műratokat és terveket, valamint a feltételeket jól ismeri és azokat elfogadja, — illetve magát azoknak kifogás nélkül aláveti. Az árlejtés %-ok-ban számmal és szóval világosan kiirandó. A fenn kikötött feltételeknek meg nem felelő vagy elkésve beérkezett ajánlatok el nem fogadhatnak.

A műratok, tervek és feltételek alulírott hivatalnál a szokott hivatalos órákban megtekinthetők.

S.-a.-Ujhely, 1882. évi júniushó 6-án.

A zempléni megyei kir. építészeti hivatal: **Szunyogh Dezső,** kir. főmérnök.

Árverési hirdetmény.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telegkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Preisz Elkán s.-a.-ujhelyi lakos végrehajtatónak, Weisz Ignác, Weisz Sáli b.-ujlaki, Weisz Sámuel ungvári, Weisz Dávid, Dina, Ábrahám, Jakab és Rebeka kiskorukak képviselőitében Zempléni megye árvaszéke, mint néhai Weisz Herskő végrehajtást szenvedő örökösei, és ifj. Krasznapolszky Ferencz ügyvéd mint az örösmertlen örökök részére kiendelt ügygondnok elleni végrehajtási ügyében, a végrehajtató részére megítélt 34 frt 95 kr. tőke követelésnek, 3 frt 40 kr. perbeli, 18 frt 90 kr. végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 13 frt 37 krban felmerült költségeknek kielégítése végett a végrehajtási árverés a b.-ujlaki 186. sz. elejkönyvben 41. hr. sz. alatt foglalt 35/b. sz. ház és beltelekből néhai Weisz Herskő fele részben illető 400 frtra becsült jutalékra a b.-ujlaki 108. számú telegkönyvben A. I. 1—12. sorsz. alatt foglalt kültelek és legelő tartozmányából néhai Weisz Herskő hasonlóan felerészben illető 175 frt becsértékű jutalékra elrendeltetvén, annak megtartására határidőül 1882. évi augusztushó 9-ik napjának délelőtti 9 órája Bodzás-Ujlak községe házához kitűzetett.

Miről is az érdeklettek azzal értesítettek: 1) hogy a megállapított kikiáltási ár 400 frt illetve 175 forint;

2) hogy a fent megjelölt ingatlanrészek ezen csupán egy árverési határnapon a kikiáltási áron alul is el fognak adatni;

3) hogy árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási árnak 10%-át vagyis 40 frtot, illetve 17 frt 50 krt készpénzben bánatpénzképen a kiküldött kezéhez letenni;

4) vevő köteles a vételár három egyenlő részletben és pedig az első 1/3 az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt, a második 1/3 ugyanazon naptól számítandó 45 nap alatt, az utolsó 1/3 ugyanazon naptól számítandó 90 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt, ezen kir. törvényszékhez intézendő két példány és két felzetten szerkesztendő letéti kérvény mellett a s.-a.-ujhelyi kir. adó mint letéti hivatalnál lefizetni;

5) hogy jelen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. törvényszék telegkönyvi hivatalánál, valamint Bodzás-Ujlak községe előljárásiágánál megtekinthetők.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telegkönyvi hatóságnál 1882. évi májushó 26-ik napján tartott ülésében.

Osváth kir. tszéki jegyző. **Br. Fillenbaum** kir. tszéki elnök.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék 11251/80. számú végzése által Ördög Mihály végrehajtató javára Kásztzenbaum Simon ellen 895 frt 15 kr. tőke, ennek 1878. év májushó 23-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 44 frt 60 kr. perköltségek követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 397 frt 10 krra becsült szekérszín, haszonvétel, két szekér, lószerszámok, két ló, konyhaedények, ágyneműek és házi butorokból álló ingóságok nyilvános árverés utján eladhatnak.

Mely árverésnek az 1876. 1882. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Királyhelmeck községében leendő eszközzésére 1882-ik év júniushó 22-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladhatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Királyhelmecken, 1882-ik évi júniushó 9. napján.

Évva Károly, kir. bírósági végrehajtó.

Árverési hirdetmény.

Alólirott közhírré teszi, hogy a miskolci kir. járás bíróság 252. számú végzésével Kun Bertalan végrehajthatónak Felszeghy Márton, Olcsváry Gyula, Vinnay Pál és Szikszay József ellen 400 frt tőke, ennek 1875. évi január 1. napjától járó 6% kamatai, 49 frt 65 kr. költség erejéig lefoglalt 708 frt becsértékű lovak, szekerek, gazdasági- és szüretelési eszközök, ökrök, 460/882. számú kiküldetéshez képest Vámos-Ujfaluban a község házánál 1882. évi június 23-ik napján délelőtt 9 órakor eladnak, mire a venni szándékozók meghivatnak.
Kelt Tokajban, 1882. évi június 2.

Terray László,
bir. végrehajtó

Árverési hirdetmény.

Alólirott közhírré teszi, hogy a tokaji kir. járásbíróóság 2246. számú végzésével Kellner Ignác végrehajthatónak Olcsváry Gyula mint kisk. fia Gyula gyámja ellen 350 frt tőke ennek 1878. évi július 8. napjától járó 8% kamatai 42 frt 90 kr. költség erejéig lefoglalt 519 frt becsértékű lovak, szekér,

tehén és széna 701/882. sz. kiküldetéshez képest, Vámos-Ujfaluban 1882. évi június 20-ik napjának délelőtt 9 órakor árverés útján eladnak, mire a venni szándékozók meghivatnak.
Kelt Tokajban, 1882. évi június 7.

Terray László,
bir. végrehajtó.

Árverési hirdetmény.

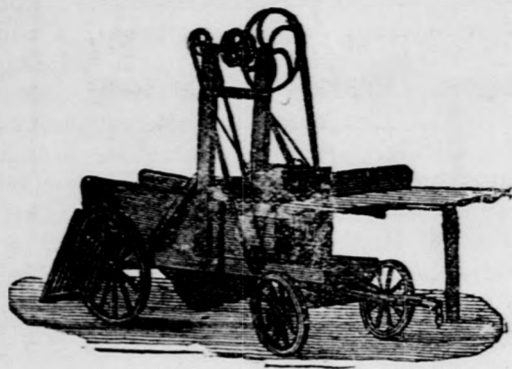
Alólirott közhírré teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék 13778. számú végzésével Reisz Salamon végrehajthatónak Balogh Lipót és neje ellen 600 frt tőke, ennek 1879. évi július 1-ső napjától járó 6% kamatai 38 frt 50 kr. költség erejéig lefoglalt 1075 frt becsértékű ezüst evőeszközök, arany női óra, fülbevaló, karperecz, ezüst gyertyatartó, tükör, fali óra és olajfestmény 304/882. sz. kiküldetéshez képest Tokajban a város házánál 1882. évi június 21-ik napján délután 2 órakor árverés útján eladnak, mire a venni szándékozók meghivatnak.
Kelt Tokajban, 1882. évi június 7.

Terray László,
bir. végrehajtó

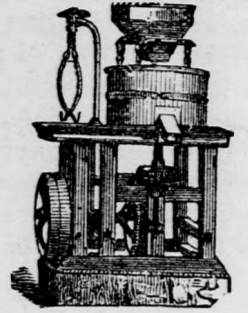
Donga eladás.

Király-Helmeczen **ELEK JÁNOS** gőzmalom-tulajdonosnál, tavalyi készítésű és legjobb minőségű

50,000 donga eladó, venni szándékozók kéretnek egyenesen hozzám fordulni.

FLEISCHER és TÁRSA

gépgyára és vasöntődéje Kassán

(Eperjesi ut 6. sz. és Kassa mellett a Csermely-völgyben)

ajánlja a t. cz. gazdaközönségnek a legújabb tapasztalatok szemmel tartásával, czélszerűen és gondosan gyártott, jó hírnevű gépeit, nevezetesen:

Cséplőkészleteit, könnyű járással, járgány vagy gőzmozgony általi hajtásra;
Kézi cséplőgépeit;
Sorba és szórva vetőgépeit, sat.

Csermelyvölgyi gépműhelyünkben (Kassa mellett) gépgyártmányaink, **jelentékeny készletét tartjuk állandóan**, bizományi raktárt pedig:

Kornstein Ignác urnál S.-a.-Ujhelyben

ki is gazdasági gépünk **képét** valamint öntődéink gyártmányai **árjegyzékét**, kívánatra ingyen s bérmentve küldi be.
6-6

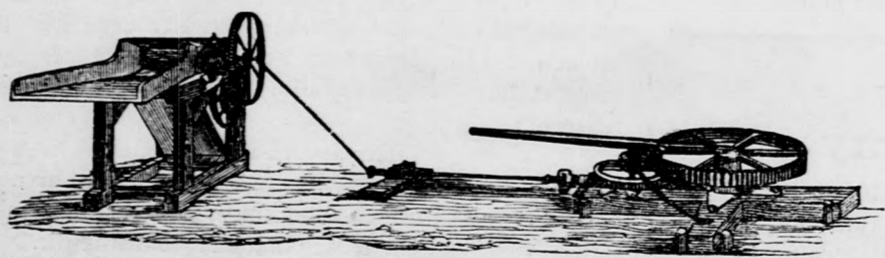
Heinzelmann vasgyárának bizom. raktára.

Clayton és Shutleworth

gazd. gépgyárnokok Lincoln (Angolhon.)

Bizományi készlet és képviselő

Adriányi és Markónál Kassán.

Ajánlják a t. cz. gazdaközönségnek a legújabb vívmányok kiaknázásával felszerelt és még eddig utol nem ért gőzjárgány és kézi erőre szerkesztett cséplőket; szelelő-, osztályozó-, űszők- és konkoly-választó-rostákat; kiváló munkaképességgel bíró és eddigelé legjobbaknak ismert hárombarázdás ekéiket; vető-, kaszáló-, szénagyűjtő-, arató-, szeeska- és répa-vágó-, morszoló- és füllesztő-gépeiket; őrölő- és darálóikat; mindennemű szivattyúikat és általában e szakba vágó és saját gyártmányu legjobb gépeiket, géphajtó szijjait és gépfőlszerelvényeiket a lehető legjutányosabb ár és kedvező feltételek mellett.

Képes árjegyzékekkel és bővebb felvilágosítással megkeresésre a legnagyobb készséggel szolgálnak

ADRIÁNYI és MARKÓ

vaskereskedők Kassán.

13-16

Mogyoróskai portland- és román mészlény.

„ZEMPLÉN“

ujjonnan berendezett

s a legújabb betűkkel felszerelt

KÖNYVNYOMDÁJA

készít fekete, mindenféle színű avagy aranyozott

könyvnyomdai munkákat,

ugymint:

NÉVJEGYEKET,

báli és táncmulatsági meghívókat,

GYÁSZLEVELEKET,

kereskedelmi és üzleti nyomtatványokat,

számlákat,

bank, takarékpénztári és zálogházi

főkönyvek, bárczák, jegyzékek és napi-ivek,

szabaduló és tanuló-levelek,

mindennemű ügyvédi nyomtatványok,

falragaszokat stb. stb. stb.

a leggyorsabban és a legolcsóbb árban.